

കേരളം സമാരം

1108

കറകൻ

(Malayalam)

KAAKAN

BY

MURKOTH KUMARAN

First impression October 1918

Second impression May 1958

Rights Reserved

Published by

The Kerala Printing & Publishing Co., Ltd., Tellicherry.

Distributors

NATIONAL BOOK STALL

KOTTAYAM

KERALA STATE

Re. 0.75

കാകൻ

മുർക്കോത്ത് കുമാരൻ

2012

നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ

കോട്ടയം — തിരുവനന്തപുരം

വില ക. 0.75

1. കയകംമുലം (തോവൽ)
2. ലോകാപവാദം (തോവൽ)
3. ആശാകല (പദ്യം)
4. ദർശനമാല (പദ്യം തജ്ജിമ)
5. ഇലഞ്ഞിപ്പുമാലയും മറ്റു ഖണ്ഡകൃതികളും
6. അന്യനായർ (തോവൽ)
7. വസുമതി (തോവൽ)
8. ഒരു വൈദ്യന്റെ ചില അനുഭവങ്ങൾ
(ഡിറക്ടിവ് കഥകൾ)
9. രജശ്ചത്രവിവാഹം
10. കൂനിയുടെ കസൃതി (യാടകം)
11. യാദവകൃഷ്ണൻ (ജീവചരിത്രം)
12. ജ്യോരത്തു ചത്തുമേയോൻ (ജീവചരിത്രം)
13. റോങ്ങയിൽ കഞ്ഞിരാമൻ നായന്മാർ (ജീവചരിത്രം)
14. ജാഹനീറ
15. ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമി (ജീവചരിത്രം)
16. കാകൻ
17. പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിലെ ചില അനുഭവങ്ങൾ
18. ഗദ്യമഞ്ജരി (ഒന്നാംഭാഗം)
19. സൈരസ്ത്രി
20. മുത്തശ്ശിക്കഥകൾ
21. അമ്മമാരോട്
22. വെള്ളിക്കൈ. (തോവൽതജ്ജിമ)
23. ഹിതോപദേശകഥകൾ (ഒന്നും രണ്ടും ഭാഗങ്ങൾ)
24. നൂറിൽപരം ചെറുകഥകൾ

മുഖവുര

കാക്കയെപ്പറ്റി എഴുതുവാനുള്ളതൊക്കെ എഴുതിക്കഴിഞ്ഞു. അച്ചടിച്ചുകഴിഞ്ഞു. “ഇനി ഒരു മുഖവുര വേണ്ടയോ”—എന്നാണ് അച്ചുകൂടക്കാർ ചോദിക്കുന്നത്. അതിന്നാണ് വിഷമം. പുസ്തകം കാക്കയെപ്പറ്റിയാണ്. അതിനെ സ്തുതിച്ചാലും ദൂഷിച്ചാലും ആരും ചോദിക്കുവാനില്ല. മുഖവുര പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി ആയിരിക്കണമല്ലോ. അതിനെ ഞാൻതന്നെ സ്തുതിക്കുന്നത് കുറെ അങ്ങിനെയല്ലേ? ദൂഷിക്കാൻ മനസ്സുവരുന്നില്ല. എഴുതാമെന്നുവെച്ചാൽ പലതും എഴുതാം. “ഈ പുസ്തകം അശേഷം നന്നായിട്ടില്ലെന്നു എനിക്കുതന്നെ ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. പക്ഷെ ചില സ്റ്റേഫിതന്മാരുടെ നിബ്ബന്ധംകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ അച്ചടിച്ചു പരസ്യം ചെയ്തതാണ്”—എന്നു പറയാമായിരുന്നു. അത് വെറും കളവായിരിക്കും. ഇത് പരസ്യം ചെയ്യാൻ ആരും എന്നെ നിബ്ബന്ധിച്ചിട്ടില്ല. “ഇതിൽ വളരെ തെറ്റുകളുണ്ട്. അത് വായനക്കാർ സദയം ക്ഷമിക്കണം”—എന്നെഴുതിയാലോ? അത് കേവലം അനാവശ്യമാണ്. എന്റെ പുസ്തകത്തിൽ തെറ്റുണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും, അത് വെളിക്കിറങ്ങുന്ന തക്കവും നോക്കി അതിനെ കൊത്തിപ്പറ്റിച്ചു മരിച്ചിട്ടിന്നുമാക്കുവാൻ, നോമ്പുംനോറും നിൽക്കുന്ന ചില രസികശിരോമണികളുണ്ട്. അവർക്കു അതുകൊണ്ട് കാര്യസാദ്ധ്യവും ഉണ്ടെന്നാണ് ഒരാൾ ഇതിനെടെ പറഞ്ഞത്. എനിക്കും ഗു

ണമില്ലാതെയല്ല. പുസ്തകം വേദത്തിൽ വിററുപോകും. അതുകൊണ്ട് കാക്കക്കു ബലിയിട്ടുകൊടുക്കുമ്പോലെ, രണ്ടു പേക്കും ഉപകാരമാകത്തക്കവണ്ണം, ഈ “കാകനെ” അവർക്കായി സമർപ്പിക്കുക.

ഡീവറിന്റെ പുസ്തകമാണ് ഇതിന്നു അടിസ്ഥാനം. ഇതിലെ ഉപന്യാസങ്ങളിൽ ചിലതു കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ “രസികരഞ്ജിനി”യിൽ പരസ്യം ചെയ്തിരുന്നു. ശേഷം ഭാഗം ഇതിനെടെ എഴുതി ചേർത്താണ്. ഇതിൽ ഒന്നാമത്തെ അദ്ധ്യായം “ഗദ്യമാലിക”യിൽ ഉദ്ധരിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്.

“സാഹിത്യസാഹ്യ”ത്തിൽ രീതി ധർമ്മങ്ങളിൽ “ഉജ്വല”ത്തിന് ഉദാഹരണമായി എടുത്തുചേർത്തിട്ടുള്ളത് ഇതിൽ ഒരു ഭാഗമാണെന്നു കാണുന്നതുകൊണ്ട് പുസ്തകം പരസ്യംചെയ്യാൻ ഒരുവിധം ധൈര്യമുണ്ടായിരിക്കുന്നുവെന്നു ഇവിടെ സമ്മതിക്കുന്നു.

തലശ്ശേരി,
9—10—'13.

മുക്കോത്തു കുമാരൻ

“കാക”ശബ്ദത്തിനു സംസ്കൃതത്തിലുള്ള പര്യായങ്ങൾ “പാരമേശ്വരി”യിൽനിന്നെടുത്തു താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

- (1) കാകഃ (ശബ്ദിക്കുന്നത്), (2) കരഃ (ആകാശത്തിൽ ശബ്ദിക്കുന്നത്—ഫലസൂചകമായ ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുന്നത്), (3) അരിഷ്ടഃ (രോഗങ്ങളാൽ ഹിംസിക്കപ്പെടാത്തത്), (4) ബലിഷ്ടഃ (ബലിയിട്ട പിണ്ഡവും മറ്റും തിന്നു ജീവിക്കുന്നത്), (5) സൽപ്രജഃ (കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ മുട്ടയിടുന്നത്), (6) ധ്യാക്ഷഃ (ഘോരമായി ശബ്ദിക്കുന്നത്), (7) ആത്മഘോഷഃ (കാ-കാ എന്നിങ്ങിനെ തന്നെത്താൻ ഘോഷിക്കുന്നത്), (8) പരഭൂൽ (അന്യനെ ഭരിക്കുന്നത്—കയിലിന്റെ കുട്ടിയെ വളർത്തുന്നതുകൊണ്ട് ഈ പേർ സിദ്ധിച്ചു), (9) ബലിഭൂക് (ബലിയെ ഭുജിക്കുന്നത്), (10) വായസഃ (ഗമനശീലമുള്ളത്—അല്ലെങ്കിൽ പക്ഷികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നത്), (11) ചിരഞ്ജീവി (ചിരകാലം ജീവിക്കുന്നത്), (12) ഏകദൃഷ്ടിഃ (റെറക്കണ്ണൻ?) (13) മൌകളിഃ അല്ലെങ്കിൽ മൌകളിഃ (യമനോട് സംബന്ധപ്പെട്ടത്), ബലഃ, ഭ്രോണഃ, ഹരിഃ,—എന്നിവക്കും കാകയെന്നർത്ഥമാവാം.

കാകൻ

പ്രശംസാപത്രം

ര രാജ്യത്തും ഒരാളും ഒരിക്കലും കാണാത്ത അ
യന്നത്തെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കെങ്കിലും ഇല്ലാത്ത ക
വിത മലയാളഭാഷയിൽ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.
ഇന്ത്യയിൽ വല്ല ഭാഷയിലും ഉണ്ടോ എന്നു എനിക്കു സം
ശയമുണ്ട്. പക്ഷെ ആ കാഴ്ചം ഖണ്ഡിച്ചു പറവാൻ
എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിനാൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കു
ന്നു. സംസ്കൃതകവികൾക്ക് അരയന്നം **വലിയ** കാര്യമാ
ണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ നാമമാത്രമായി
ജീവിക്കുന്ന, അഥവാ ജീവിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെ ബ്രഹ്മാ
വിനെയും വഹിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യനു കണ്മാൻ സാധി
ക്കാത്ത വല്ല ദിക്കിലും ജീവിക്കുന്ന, ഹംസങ്ങളെപ്പറ്റി
ഇത്രയൊക്കെ ലോഷിക്കുകയും, അവയെ സംബന്ധിച്ച
കാഴ്ചകൾ ഉപമേയങ്ങളാക്കി വണ്ണിക്കുകയും ജനങ്ങൾ സ
പ്തസംഹാരണയായി സർവ്വ ദിക്കിലും കാണുന്ന കാകനെപ്പ
റ്റി അധികം പറയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നമ്മുടെ കവി
കളെന്താക്ക് സ്വാഭാവികമായ വിവരണങ്ങളെക്കൊണ്ടും
ഉദാഹരണങ്ങളെക്കൊണ്ടും കാവ്യത്തിനു തന്മയത്വവും ജീ

വനം നൽകാൻ അറിഞ്ഞുകൂടെന്നു ദുഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നതല്ലാതെ, അതു നമ്മുടെ വായസശ്രേഷ്ഠൻ ഒരുവിധത്തിലും അവമാനകരമായിത്തീരുന്നതല്ല. കാക്കയെപ്പറ്റി കവികളാരും ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നില്ല.

കാകഃ കൃഷ്ണഃ പികഃ കൃഷ്ണഃ
 കോ ഭേദഃ പികകാകയോ
 വസന്തകാലേ സംപ്രാപ്തേ
 കാകഃ കാകഃ പികഃ പികഃ.

എന്നുള്ളതു് കാകനെ അവമാനിക്കാൻ വേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നു പറയുന്നതിൽ ന്യായമില്ല. ഈ ശ്ലോകാത്ഥം ശരിയായി ധരിച്ചവർ കാകനെയോ, കയിലിനെയോ, ആരെയോണു് കവി ചീത്തയാക്കി പറഞ്ഞതെന്നു പറവാൻ ശക്തരാകുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. പക്ഷെ,

‘മാകന്ദാശ്രേയെന്നവസിച്ഛാൽ
 കാകൻ, നീയൊരു കോകിലമാകും
 കാണികൾനിന്നെകയിൽകയിലെന്നൊരു
 നാണയമങ്ങുനടാതിക്കൊള്ളൂ’

എന്നു പറഞ്ഞ കവി കാക്കയെ നിശ്ചയമായും പരിഹസിച്ചതാണു്. ഇങ്ങിനെ പറവാൻ ആ കവി ചെയ്തപ്പൊഴുതു്, കാക്ക ശിക്ഷാനിയമത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കീട്ടുതന്നെയാണു്. കാക്ക എതു്തന്നെ കട്ടാലും, പിടിച്ചുപറിച്ചാലും ആരും അന്യായപ്പെടാത്തതും, ആരും ഭയം കൂടാതെ കാക്കയെ ശകാരിക്കുന്നതും, പരസ്യമായി അതിനെ കൊല ചെയ്യാനും അ

തിന്റെ ശവം പോലീസ്സുകാർ കാൺകെ കെട്ടിത്തൂക്കാനും മടിക്കാത്തതും ഇത് കൊണ്ടുതന്നെയാണ്. ഏതായാലും, മറ്റു കവികളും വിദ്വാന്മാരും തത്ത്വജ്ഞാനികളും എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലും മനു കാക്കയെപ്പറ്റി ഗുണമായിട്ടേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. ഒരു ഗൃഹസ്ഥൻ കാക്കപ്പെണ്ണിനെപ്പോലെ ഇരിക്കണം എന്നുള്ളത് മനുസംഹിതയിൽ ഉള്ളതാണത്രെ. ഇത് നമ്മുടെ വായസിയമ്മക്ക് അനുശ്ചരമായ ഒരു കീർത്തിയാണ്, സംശയമില്ല.

‘സ്ത്രീകൾക്കശീക്ഷിതപട്ടതപമമാനുഷീഷ്യ-
 പപാകല്യതേപറവതെന്തിഹമാനുഷീഷ്യ?
 ആകാശദേശഗമനത്തിനമുന്വപത്യം
 കാകാലയെ,പികവധുടിവളത്തിട്ടനു’

എന്നിങ്ങിനെ കാളിദാസൻ പികത്തിന്റെ പട്ടതപത്തെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞതിൽ, കാക്കയുടെ വിഡംഭിത്തം ധ്വനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കാളിദാസൻ ഇക്കാര്യത്തിൽ രണ്ടു വലിയ തെറ്റുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതു മനുപുച്ഛം ചെയ്തതാണെന്നതിനു തെളിവും ഉണ്ട്. ഈ ഉപമ കാളിദാസൻ ദുഷ്യന്തനെക്കൊണ്ടാണ് പറയിച്ചത്. ഭാരതത്തിൽ ശകന്തളയാണ് പറയുന്നത്. സ്ത്രീകളുടെ ദുസ്സാമത്വത്തെയാണ് കാളിദാസൻ ഇത് കൊണ്ട് ഉദാഹരിക്കുന്നത്. മറ്റുള്ളവരുടെ കുട്ടികളോടുകൂടി വാത്സല്യം കാണിക്കത്തക്കവണ്ണം കാക്കയുടെ കാരുണ്യബുദ്ധിയെയാണ് ഭാരതത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. മൂലഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉള്ളതിനെ ഭേദപ്പെടുത്തി, അതുതന്നെ വായസിയമ്മയെ പ്രത്യക്ഷത്തി

ൽ അവമാനിക്കണം എന്നുള്ള അസൂയാബുദ്ധിയോടുകൂടി
 ഭേദപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞത് കവിശ്രേഷ്ഠനായ കാളിദാസന്നു
 അശേഷം പറിയതല്ല. കാളിദാസൻ മാത്രമല്ല ഇക്കാ
 യുത്തിൽ തെറ്റുകാരൻ. ഇംഗ്ലീഷുകവികളും കാക്കയെ
 അധിക്ഷേപിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാശ്ചാത്യ കവി
 കൾ കാക്കയെ കള്ളനെന്നും, ചതിയെന്നും, വൃത്തി
 ഹീനനെന്നും, മറ്റും പല വിധത്തിലും അപഹസിച്ച്
 ട്ടുണ്ട്. 'ഇതൊക്കെ നിന്നെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതല്ലെ?' എന്ന
 നമ്മുടെ കാക്കയോടു ചോദിച്ചാൽ താൻ തല ഒരു ഭാഗ
 ത്തേക്ക് ചരിച്ചു കണ്ണൊന്നു ചിമ്മി, 'അതൊന്നും എന്ന്
 പറിയല്ല എന്റെ ആംഗ്ലേയ സഹോദരിമാരെക്കുറിച്ചാ
 ണ്' എന്നു പറയും. 'പിശാചുക്കളെ അന്യോന്യം ചേ
 ര്ക്കുന്ന ഒരു കണ്ണിയാണ് കാക്ക'യെന്നു റോബിൻസൻ
 എന്ന വിദ്വാൻ പറയുന്നു. മനുഷ്യർക്കും പ്രേതങ്ങൾ
 ക്കും ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനായിട്ടാണ് കാക്കയുടെ സ്ഥിതിയെ
 ന്നു ഹിന്ദുക്കളും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. 'ഇഹ' എന്ന
 പേരിൽ പ്രകൃതിശാസ്ത്രതത്വങ്ങളെ അതിരസകരമാംവണ്ണം
 പ്രതിപാദിക്കുന്ന വിദ്വാൻ കാക്കയെപ്പറ്റി എന്താണ്
 പറയുന്നതെന്നു കേൾക്കേണ്ടതാണ്:— 'ഇന്ത്യയിലെ കാക്ക
 കളിൽ ഒരു വിധത്തിലും സന്തോഷജനകമായ ഒരു അ
 വസ്ഥ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. പുറമെയുള്ള നാടും നേരെ
 മറിച്ചാണ്താനും. വലിയ മാനുനാണ്, ലോകപ്പുതുക
 ളുടെ അഭിപ്രായം പൂർണ്ണവിലയാക്കിട്ടാണ്, എന്നൊക്കെ
 നടിച്ചു, വലിയ കലീനന്റെ വസ്ത്രം ധരിച്ചു ധംഭിലുള്ള

ആ നടത്തവും സർവ്വസാധനങ്ങളേയും ഒറ്റക്കണ്ണുകൊണ്ട് അഗണ്യമായി പരിശോധിക്കുന്ന ആ ശീലവും കാണുമ്പോൾ ആർക്കും തനിയെ ദേവഷ്യം പിടിക്കും. മനുഷ്യർ സാധാരണയായി അധികമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന അവയവത്തിന് വേഗത്തിൽ ഷൃഷ്ടിയും ബലവും ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ള തത്ത്വം നേരാണെങ്കിൽ കാക്കയുടെ മറ്റേ കണ്ണിന് താമസിയാതെ കണ്ണട വെക്കേണ്ടിവരും. ഒരു കാക്കയെ കൊല്ലുന്നതിന് ഈഹക് അല്ലമെങ്കിലും മടിന്യാ ശങ്കയൊ ഉണ്ടാകാറില്ലത്രെ. 'അവറയുടെ കള്ളത്തരമൊ, അവറയുടെ മര്യാദകേടൊ, അവറയുടെ കണ്ണുകറോരമായ കരച്ചിലൊ, ഇവയൊന്നുമല്ല, അതൊക്കെ എനിക്കു സഹിക്കാം. കാക്കകൾ നിസ്സഹായികളായ ജീവികളെ നിഷ്കാരുണ്യം കൊന്നു ഭക്ഷിക്കുന്നതാണ് എനിക്കു സഹിച്ചുകൂടാത്തത്. ചെറിയ പക്ഷികളെ കാക്ക വളരെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കും. എവിടെയാണ് അതിന്റെ കൂടുന്നത് മനസ്സിലാക്കും. കുട്ടി വിരിഞ്ഞു പരക്കാനാകുന്ന കാലം എണ്ണിക്കഴിക്കും. തരം നോക്കി ആകുഞ്ഞുങ്ങളെ ഓരോന്നോരോന്നായി കൊരതിക്കൊണ്ടുപോയി വല്ല മരത്തിന്റെ കൊമ്പിന്മേലും വെച്ചു കാലുകൾകൊണ്ട് ചവിട്ടിപ്പിടിച്ചു കൊത്തിപ്പറിച്ചു ഭക്ഷിക്കും. തള്ളപ്പക്ഷികളുടെ പരിഭ്രമവും സങ്കടവും നിലവിളിയും അശേഷം ഗണ്യമാക്കുകകില്ല. അതിനാണ് ഞാൻ കാക്കയെ ദയയില്ലാതെ വെടിവെച്ചു കൊല്ലുന്നത്'.

ലോക്വുഡ് കിപ്സിങ് എന്ന ആംഗ്ലേയ പണ്ഡിതൻ കാക്കയെപ്പറ്റി, ഭ്രഷ്ടനായ തോട്ടിയെന്നും, കള്ള

നെന്നും, ചതിയെന്നെന്നും, സാധനങ്ങൾ ഒളിച്ചുവെക്കുന്നതിൽ ചതുരനെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

കാക്കയുടെ പേർതന്നെ കള്ളനെനോ മറോ മാററണം എന്നാണ് ജെർഡന്റെ അഭിപ്രായം.

ഇങ്ങിനെ വേറെയും വളരെ ആംഗ്ലേയപണ്ഡിതന്മാർ കാക്കയെപ്പറ്റി നിന്ദിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മിസ്റ്റർ ഫിൻ എന്നാൾ വെറും ദോഷൈകദൃക്കിന്റെ നിലയിലല്ല കാക്കയെ വിവരിക്കുന്നത്. കാക്കക്ക് അനേകം ഗുണങ്ങളുണ്ടെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. സ്നേഹിതന്മാരെ സങ്കടത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാൻ കാക്ക എപ്പോഴും ശ്രമിക്കുന്നതാണ്. ഒരു കാക്കയെ മനുഷ്യൻ പിടിക്കുകയോ, അതിന്റെ ശവം കൈയിൽ വെക്കുകയോ ചെയ്താൽ, ആ പ്രദേശത്തുള്ള കാക്കകളൊക്കെക്കൂടി കൂട്ടമിട്ട് കരയുന്നത് കണ്ടാൽ, മനുഷ്യനല്ല ശക്തി കുറഞ്ഞ വല്ല ശത്രുവുമായിരുന്നെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും എല്ലാവരും കൂടി അവനെ എതിർക്കുന്നതായിരുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പിക്കാം. കാക്ക വളരെ ദയയുള്ള ഭർത്താവാണ്. തന്റെ ഭാര്യക്ക് തിന്നാൻ ധാരാളം സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കും. തീർപ്പണ്ടങ്ങൾ തന്റെ പക്കൽനിന്ന് പിടിച്ചുപറിക്കൊണ്ടുപോകാൻ അനുവദിക്കുകയും അങ്ങിനെ പിടിച്ചുപറിക്കൊണ്ടുപോയി തിന്നുന്നത് കണ്ടു സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യും. 'കാക്കക്ക് തമ്പിള്ളു പൊമ്പിള്ളു'യാണെന്ന് അതിന്റെ ശത്രുക്കൾപോലും സമ്മതിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളോടു് അത്ര വാത്സല്യമുണ്ട്. കുഞ്ഞുങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ മനുഷ്യരോടുപോ

ലും പോരാടാൻ കാക്ക മടിക്കാറില്ല. മിസ്റ്റർ ഫിൻ ആൾ യോഗ്യനാണ്. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു യോജിക്കുന്നു. ഞാൻ മാത്രമല്ല, കാക്കയെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ പ്രബന്ധങ്ങൾക്ക് ഞാൻ അധികമായി കടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഡബ്ല്യൂ ഡിവാർ (Douglas Dewar B. A. F. Z. S.) എന്ന സമത്വനായ പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞനും അദ്ദേഹത്തോടു യോജിക്കുന്നുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം കാക്കയുടെ ഗുണങ്ങളെ അധികമായി വണ്ണിക്കാൻ അഥവാ തന്റെ സ്വന്തം ഭാഷയിൽ പറയുന്നതായാൽ കാക്കയെ കഴിയുന്നത്ര 'ധവളീകരിക്കാൻ' ഒരു വർത്തമാന പത്രത്തിന്റെ വിലയേറിയ ഒരു കോളം മുഴുവൻ ചെലവഴിച്ചിട്ടുണ്ടത്രെ. എന്നു മാത്രമല്ല ഒരു പുസ്തകംതന്നെ കാക്കയുടെ തൃപ്പാദങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുനിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്നു നല്ല ശകാരവും കൂടുണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഏതായാലും കാക്കയുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കാൻ വളരെ രസമുണ്ട്. ഇത്ര രസം മറ്റു യാതൊരു പക്ഷികളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിലും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. 'അര മണിക്കൂർ നേരം ഒരു കാക്കയുടെ പ്രവൃത്തി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ തനിയെ പുഞ്ചിരി തൂകാത്ത വല്ല ആളും ഉണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഉടനെ ഡോക്ടറോടു സട്ടി ഫിക്കെറു വാങ്ങി ആരു മാസത്തെ കല്പനക്ക് അപേക്ഷിക്കണം' എന്നാണ് മിസ്റ്റർ ഡിവാറിന്റെ അഭിപ്രായം. അതു നേരാണ്താനും. കാക്ക വലിയ വികൃതിയാണെങ്കിലും കണ്ടു രസിക്കത്തക്ക വികൃതിയാണതിന്റെതു്.

ആഹാര സമ്പാദ്യം

‘ഞാൻ ശുദ്ധ സസ്യഭുക്കാണ്’. എന്നിങ്ക് ഗോരാംസം വജ്ജ്യമാണ്. ഞാൻ മത്സ്യം തിന്നുകയില്ല. മത്സ്യത്തിൽ വളരെ നല്ല ചിലവയേ ഞാൻ ഭക്ഷിക്കയുള്ളൂ’ എന്നിങ്ങി നെയുള്ള ദുരഭിമാനങ്ങളൊന്നും ക്കാകനില. തനിക്കു സൂചം ‘സപാഹ’. അനേക വിഭവങ്ങളോടുകൂടി ആകണ്ണം ചോറു’ തിന്നതിനു് ശേഷം പ്രഥമനെന്നും പായസമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു വേറെയും കരകൂടി ശാപ്പട്ടു ഒടുവിൽ നില്ക്കാനും നിവരാനും, എന്നല്ല നേരാംവണ്ണം ശ്യാസം കഴിക്കാൻ പോലും കഴിയാതെ വലഞ്ഞു ബുദ്ധിമുട്ടിട്ട് ‘എന്താണെന്നി ഉപായം?’ എന്ന് ഒരു സ്നേഹിതനോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ ‘രണ്ടു വിരൽ അണ്ണാക്കിലേക്ക് കടത്തി ചർദ്ദിച്ചുകൂയ്’ എന്ന് ഉപദേശം കേട്ടു ഉടനെ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു്, ശിവ! ശിവ!! രണ്ടു വിരൽ ചെല്ലമെങ്കിൽ രണ്ടു് പഴംകൂടി ചെല്ലു ത്തില്ലെ? എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞ ഉദരപ്പിശാചുകൂടി വ ണങ്ങി വന്ദിക്കുന്ന ബുഭുക്ഷയാണ് ക്കാകന്റേതു്.

ആരാനും ബലിയിട്ടു കൈകൊട്ടു കേൾക്കുന്നേരം പാരാതെ പറന്നുൻ ചെന്നങ്ങു പിണ്ഡംകൊത്തി ത്തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ക്കാകനും ജീവിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞ കവി, ക്കാകന്റേ ഭക്ഷണം വെറും പി ണ്ടം മാത്രമാണെന്നു് വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് വലി യൊരബദ്ധമാണ്. അങ്ങിനെ വിചാരിക്കാൻ സംഗതി യില്ല. ആവിധമാണെങ്കിൽ ബലിയും തപ്പണവും ഉള്ള സ

മുദായത്തിന്റെ ഇടയിൽ ദിനംപ്രതി ഒരു വീട്ടിൽനിന്നു് ഒരാൾ വീതമെങ്കിലും പിതൃഗണത്തിൽ ചേർന്നില്ലെങ്കിൽ കാകജാതിയുടെ ഇടയിൽ ഉടനെ ഒരു ക്ഷാമനിവാരണ ധന ശേഖരം ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടിവരും. കേവലം അന്യന്മാരെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരെ കാകനോടു് ഉപമിക്കയാണ് മേല്പറഞ്ഞ പാദങ്ങളെക്കൊണ്ടു് കവി ഉദ്ദേശിച്ചതെങ്കിൽ അതു വലിയൊരു തെറ്റാണ്. സ്വയം സഹായം പ്രമാണമാക്കി കാലം കഴിക്കുന്ന ജീവി ലോകത്തിൽ കാക്കയെപ്പോലെ മറ്റൊരാണില്ല. നമ്മുടെ പിതൃക്കളുടെ തൃപ്തിക്കു് നാം ചെയ്യുന്ന കർമ്മത്തിൽ നമുക്കു് ആവശ്യമുള്ള സഹായം ചെയ്യുന്ന ആ വിഹംഗാധിപനെ, ബലിഭക്തനും, പിണ്ഡഭോജിയെന്നും വിളിച്ചു പരിഹസിക്കുന്നതു് കേവലം കൃതഘ്നതയാണ് എന്നല്ല, അതു് കേവലം 'പപ്പിടംതീനി, പഴംതീനി' എന്നു പറയുന്ന രീതിയിലുള്ളതായിട്ടേ മാനന്യന്മാർ വിചാരിക്കുകയുള്ളൂ. കാക്കക്കു് സർവ്വഭോജിയെന്നു് ഒരു പേർകൂടി വൈയാകരണന്മാർ കല്പിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. പുഷ്പങ്ങളിലെ മധുമാത്രം ഉണ്ടു് ജീവിക്കുന്ന ചില പക്ഷികളുണ്ടു്. അല്ലികൾ മാത്രം തിന്നുന്നുവയുണ്ടു്. ധാന്യങ്ങളല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഭക്ഷിക്കാത്ത ചിലതുണ്ടു്. പഴങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ഉപജീവിക്കുന്നവയുണ്ടു്. മാംസം തിന്നുന്നവയും ഉണ്ടു്. കാകനാകട്ടെ ഈ പറഞ്ഞവയൊക്കെ പക്ഷഭേദം കൂടാതെ ഭക്ഷിക്കും. മുരിക്കിൻപുഷ്പങ്ങളിലുള്ള തേൻ ചിലപ്പോൾ കാക്കകൾ ചെന്നു കുടിച്ചു സുഖിക്കുന്നതു് കാണുമ്പോൾ എനിക്കു് കഠിനമായ ദേഹഷ്യാപിടിക്കാറുണ്ടു്. ചീഞ്ഞടിഞ്ഞു നാറുന്ന ശവങ്ങൾ

തിന്നുന്ന കഴുകന്മാരെ അവയുടെ ആ ഭക്ഷണം ശരിയായി തിന്നാൻ അനുവദിക്കാതെ അവിടെയും പോയി ഓഹരിക്ക് ചേരുന്ന ഈ എരപ്പൻ ജ്യേഷ്ഠങ്ങളിലെ മധുവുണ്ണാൻ യോഗ്യനാണെന്ന് ഞെളിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ ആർക്കാണ് ദേഷ്യം പിടിക്കാത്തത്! തന്റെ വലിയ സ്നേഹിതൻപോലും അത് സഹിക്കയില്ല. അങ്ങിനെയാണെങ്കിലും കാനൻ ലോകത്തേക്ക് ചെയ്യുന്ന അത്യന്തോപകാരത്തെ ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഈ വക ദോഷങ്ങളൊക്കെ വിസ്മരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. പ്രജകളിൽനിന്ന് പിരിച്ചെടുക്കുന്ന നികുതിയിൽനിന്ന് ശമ്പളം കൊടുത്തു നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന ശുചീകരണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കാൾ ഉപകാരപ്രദമായ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നത് കാനനാണ്. ചീഞ്ഞടിക്കുന്ന വായുമണ്ഡലത്തെ മലിനപ്പെടുത്താവുന്ന സർപ്പ സാധനങ്ങളും കാനൻ വിഴുങ്ങിക്കളയും. ചിലപ്പോൾ മുനിസിപ്പാൽ കൂലിക്കാരുടെ മേലന്വേഷണകർത്താക്കളുടെ നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് കാനനം. രാജവീഥികൾ അടിച്ച കൂലിക്കാർ കാട്ടങ്ങൾ വാർ, അതിനായി വെച്ചിരിക്കുന്ന വലിയ പാത്രങ്ങളിൽ കൊണ്ടിടുന്നത് വളരെ ശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടി നോക്കിക്കൊണ്ട് സമീപത്ത് നിൽക്കുകയും, കൂലിക്കാർ തെറ്റിയ ഉടനെ അതിലിറങ്ങി കാലുകൊണ്ടും കൊക്കുകൊണ്ടും ചിള്ളിച്ചിന്തി പരിശോധിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ വയറിന്നുതക്ക സാധനങ്ങൾ ലഭിക്കത്തക്ക പ്രവൃത്തി കൂലിക്കാർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് കണ്ടാൽ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ സംഗതി

യിലാണ് കാകൻ മുനിസിപ്പാൽ മേലന്വേഷണകർത്താക്കളോടു് അധികം താരതമ്യപ്പെടുന്നത്.

സർവ്വ വീടുകളിലെയും ഭക്ഷണകാലം കാകൻ അറിയും പോലെ മറ്റാരും അറികയില്ല. ഇന്നിന്ന വീട്ടിലേക്ക് ഇന്നിന്ന കാക്കകൾ പോയ്ക്കൊള്ളണം എന്ന് അവയൊക്കെ കൂടി മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. ഈ നിശ്ചയത്തെ ഭേദപ്പെടുത്തിയാൽ ഒരു ശബ്ദകൂടി സംഗതി വരുമെന്ന് എനിക്ക് ശങ്കയുണ്ട്. പക്ഷെ വിശേഷവിധിയായി വല്ല സദൃശ്യം ഉണ്ടായാൽ സമീപസ്ഥന്മാരെ ഒക്കെ ക്ഷണിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ ശേഷമുള്ള ബാക്കിയാണ് കാകൻ ന്യായേണ അവകാശപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിലും മിക്ക സമയത്തും അതുവരെ താമസിക്കാൻ തനിക്ക് ക്ഷമയുണ്ടാകയില്ല. കുട്ടികളുടെ കൈയിൽനിന്ന് പലഹാരം തട്ടിപ്പറിക്കാൻ കാകനുള്ള സാമർത്ഥ്യം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. വല്ല സാധനവും വല്ലവരും തലയിൽ പേറിക്കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ സാവധാനത്തിൽ അതിന്മേലെ പറന്നുകൊണ്ടു് ആവശ്യമുള്ളത്ര കൊത്തി ഭക്ഷിക്കും. അതിന്മേൽ നിന്നാൽ തന്റെ സന്നിധാനം വെളിയിലായിപ്പോകുമെന്ന് മനുഷ്യിലാക്കീട്ടുതന്നെയാണ് നിൽക്കാതെ സാവധാനത്തിൽ പറന്നു ഭക്ഷിക്കുന്നത്.

ചിലപ്പോൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടോ, വെറും വികൃതികളവേണ്ടിയൊ, എന്താണെന്നറിഞ്ഞില്ല, ചെറിയ കരണ്ടികളും, കണ്ണടകളും, തപ്പാൽകത്തുകളും മറ്റും കാക്ക കൊത്തി കൊണ്ടു് പറന്നുകളയാറുണ്ട്.

മദിരാശി ജനറൽ ആസ്പത്രിയിൽ കാക്കയെക്കൊണ്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടിനെപ്പറ്റി കാപ്റ്റൻ ഡി. സി. കെമ്പ് (Captain D. C. Kemp) ഇങ്ങിനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു:—

‘ഇവിടെ കാക്കകളെക്കൊണ്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് സഹിക്കവയ്യാതെ, രോഗികളുടെ സമീപത്തു് അവരുടെ ഭക്ഷണം വെക്കുന്ന ചെറിയ മേശകൾ കമ്പിപലകൾകൊണ്ടു് രക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു.

‘ഈ മേശകളിന്മേൽ ഓരോ രോഗിയുടെ സൗകര്യം പോലെ അവരവരുടെ അതതു് ദിവസത്തെ ഭക്ഷണം പെച്ചിരിക്കും. കിഴവന്മാരായി നടക്കാൻ പാടില്ലാത്തവരും, കാലോ കയ്യോ ചികിത്സാർത്ഥം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരും, മറുവല്ല സംഗതിവശാലും അനങ്ങാൻ പാടില്ലാത്തവരും ആയ രോഗികളെ കാക്കകൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി മനസ്സിലാക്കും. ഒന്നോ അധികമോ കാക്കകൾ അത്യന്തം സാമർത്ഥ്യത്തോടു കൂടി നിർഭാഗ്യവാനായ ആ രോഗികളെ കൊള്ളയിടും; മേശക്കു മറവില്ലെന്നുവരികിൽ നിശ്ചയമായും അവരുടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ അവ കൊക്കിലാക്കും.

‘വയസ്സായി ക്ഷീണിച്ചു, പച്ചക്കണ്ണട ധരിച്ച ഒരു സാധുസ്ത്രീ ആസ്പത്രിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ സ്ത്രീ അവളുടെ നിത്യഭക്ഷണത്തിന് ശരിയായി ഒരു പോരാട്ടംതന്നെ നടത്തേണ്ടിവന്നു. രണ്ടു കാക്കകൾ ഓരോന്നു അവളുടെ ഓരോ ഭാഗത്തു പോയി നിൽക്കും. ഒന്നിനെ അകറ്റുമ്പോൾ മറേറുതു എതിർക്കും. ഇങ്ങിനെ അവൾ തന്റെ ഭക്ഷണം ഉദരഗൃഹപരത്തിൽ അടച്ചുസൂക്ഷിക്കുന്നതുവരെ അവ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കും.

7012

‘പലപ്പോഴും ഈ കാക്കകൾ കത്തുകളും കടലാസ്സുകളും കൊത്തിപ്പറന്നുകളയാറുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ഒരു യൂറേഷ്യൻരോഗി, തന്റെ പ്രിയമുള്ള ഒരാളിൽനിന്ന് കിട്ടിയ കത്തു വായിച്ച താഴെ വെച്ച ഉടനെ ഒരു കാക്ക അതു കൊത്തിപ്പറന്നു. അയാൾ കോപിച്ചു ശപിച്ചു ചീത്ത പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചു വളരെ ‘അവസ്ഥ’യിൽ കൊത്തിക്കീറിത്തുടങ്ങി. നർസ് വന്നു തുണിക്കഷണങ്ങളും മറ്റും എടുത്തു റിഞ്ഞുവെങ്കിലും വായസൻ സർവ്വം തുണസമമാക്കിക്കളഞ്ഞു.

‘കാക്കകളെ ആട്ടിക്കളവാൻ മാത്രം 8 മുതൽ 14 വയസ്സുവരെ പ്രായമുള്ള കുറെ കുട്ടികളെ ശമ്പളം കൊടുത്തു നിർത്തിയിട്ടുണ്ട്.’

‘ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ആവശ്യനിവൃത്തിക്ക് മതിയാകുന്നില്ലെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഹരിയോട്ട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ കല്ലും വില്ലുമാണ് കുട്ടികളുടെ ആയുധം. നല്ല ചില്ലും മരുന്നമല്ലാതെ ഇവയോട്ട് വല്ലതും പററുമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല.’

കാക്കകൾക്ക് ആസ്വത്രികളോട് വലിയ പ്രതിപത്തിയുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. ഒരു യൂറോപ്യൻവിദ്വാൻ താഴെ പറയുന്ന കഥ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

‘ഒരിക്കൽ ഡക്കായിലെ മുഖ്യ പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ സമീപത്തുകൂടി ഞാൻ പോകുമ്പോൾ അവിടെ കുറെ ജനസംഘം കൂടിയതു കണ്ടു. എന്താണ് സംഗതിയെന്ന് കാണാൻ ഞാൻ അടുത്തു ചെന്നു. അവിടെ അതിസുന്ദരിയായ ഒരു കാഷ്മീരയുവതി വസ്ത്രം മിക്കതും അഴിഞ്ഞു രക്തം

അണിഞ്ഞു നിലത്തു കിടക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. ഭർത്താവു് അവളുടെ മൂക്കു് കണ്ടിച്ചിരിക്കുകയാണു്. ഇന്ത്യയിലെ ഭർത്താക്കന്മാർ അപ്പപ്പോൾ ചെയ്യാറുള്ള ഒരു ചെറിയ നേരംപോക്കാണ്ല്ലൊ അതു്. ഏതായാലും മൂക്കിന്റെ കഷണം തിരഞ്ഞുകൊണ്ടുവന്നു അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു് തുറുപ്പിടിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു് ഞാൻ പറഞ്ഞു. മൂക്കിന്റെ കഷണം കൊണ്ടുവരികയ്ക്കു ചെയ്തു. പക്ഷെ എനിക്ക് വേറെ പ്രവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ അവിടെ അധികം നിലക്കാതെ എന്റെ പാട്ടിന്നു ചോയി. വൈകുന്നേരം വിവരമന്വേഷിക്കാൻ ഞാൻ ആസ്പത്രിയിൽ ചെന്നു. അപ്പോൾ അവിടത്തെ ഒരു വൈദ്യൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. 'ഒരു അത്യാപത്തു് നേരിട്ടു. മേട്ടിയോടു് നാസികാവണ്ഡം കഴുകിക്കൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ അതു പാത്രത്തിൽ ഇട്ടു എവിടെക്കൊ അല്പം തെറിയ തരത്തിനു് ഒരു കാക്ക വന്നു അതു് കൊത്തിക്കൊണ്ടു പോയി'.

വെറും കളവു് മാത്രമല്ല, ധാരാളം പിടിച്ചുപറിയും കാക്ക ശീലിക്കുന്നുണ്ടു്. നാക്കുൾ കടിച്ചുകാൻകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൊട്ടുകൾ കാക്കകൾ പററിക്കൊണ്ടുപോകാറുള്ള സമ്പ്രദായം എല്ലാവരും കേട്ടിരിക്കാൻ സംഗതിയുണ്ടു്.

കാക്ക വളരെ കാലം ജീവിക്കുമെന്നു പറയുന്നു. ജീവിക്കേണ്ടയൊ ഇങ്ങിനെ തിന്നാൽ? അതിവേഗത്തിൽ ഭക്ഷിക്കാൻ അത്യന്തസൗകര്യമുള്ള വയാണെന്നുള്ള വിശേഷണത്താൽ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽപോലും ധാരാളം അറിയപ്പെടുന്ന കോഴിക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ കാകന്നു് ഏറ്റവും പഥ്യമാണു്.

കോഴികൾ പുതുതായി വിരിച്ചിറങ്ങിയ ഉടനെ വിവരം കാക്ക അറിയും. മുട്ടുത്താടുകൾ വെളിയിലിടാതെ മനുഷ്യൻ സൂക്ഷിക്കുന്നത് കോഴിക്കുഞ്ഞു വിരിഞ്ഞ കഥ കാക്കകൾ അറിയാതിരിക്കാനാണ്. കോഴിക്കുഞ്ഞുകൾ മാത്രമല്ല, ഏതു പക്ഷികളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളും കാക്കയുടെ ഭക്ഷണമാണ്. ഉദിക്കാൻ നാലു നാഴികയുള്ളപ്പോൾ തുടങ്ങി അസ്തമിച്ചു കുറെ കഴിയുന്നതുവരെ അനലുനായമില്ലാതെ, കാ, കാ, എന്നു നിലവിളിച്ചു കരഞ്ഞിട്ടും കാക്കയുടെ ശ്വാസക്കുഴലിനു രോഗം പിടിക്കാത്തതു് പക്ഷികളുടെ മുട്ടു ധാരാളം ഭക്ഷിച്ചിട്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു. പക്ഷികൾ കുഞ്ഞു വിരിക്കുന്നതിനു താമസിക്കാതെ പലപ്പോഴും അവയുടെ മുട്ടുതന്നെയാണ് കാക്ക ശാപ്പെടാറ്. അങ്ങിനെ തള്ളപ്പെട്ടിട്ട് പൊരുന്ന കിടന്നു ബുദ്ധിമുട്ടാൻ സംഗതി വരുത്തിയില്ലല്ലോ എന്ന കൃതാർത്ഥതയാണ് തനിക്കു്.

കായ്കൾ പഴുക്കുന്ന കാലം കാക്കക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. പഴുത്തു ഭക്ഷണയോഗ്യമായ ഉടനെ അവിടെ എത്തും. ഇക്കാര്യത്തിൽ സമർത്ഥനായ കൃഷിക്കാർകൂടി കാക്കയോടു് തോററിട്ടാണു്. മാങ്ങയും ചക്കയും പഴുക്കുന്നതിനു മുമ്പു് പരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ കാക്കയുടെ ഉച്ഛ്വീഷ്ടമേ മനുഷ്യനു് ഭക്ഷിക്കാൻ കിട്ടുകയുള്ളു. എന്നാൽ ഒരു കായ്കത്തിൽ ഞാൻ പലപ്പോഴും ആശ്ചര്യപ്പെടാറുള്ളതു്, കാക്ക പൂണെല്ലു് തിന്നാത്തതിലാണ്. കാക്കകളെങ്ങാൻ നെല്ലു് വിളയുമ്പോൾ തിന്നാൻ തുടങ്ങിയെങ്കിൽ പിന്നെ നെല്ലുണ്ടോ ഉടമസ്ഥക്കു ബാക്കിയാകുന്നു? ഇതു് ദൈവവിലാസമെന്നേ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുള്ളു.

എലി, തവള, എന്നിവയൊക്കെ കാക്കകളുടെ രൂപി
കരമായ ഭക്ഷണങ്ങളാണ്. അവക്ക് അതറിയാം. അതു
കൊണ്ടാണല്ലോ അവ കാക്കയോടു് സംഖ്യരതിനു് പോ
കാത്തതു്.

ഭോക്താക്കൾ നിങ്ങളും ഭോജനം ഞങ്ങളും
ഓർത്താൽ സഖിതപമുണ്ടാകുമോ വായസ!

എന്നു പറഞ്ഞതും ഒരു എലി ആയിരുന്നവല്ലോ? ചിതൽ,
പുഴുക്കൾ എന്നിവയേയും കാക്ക വെറുതെ വിടാറില്ല. ചു
കന്നും മഞ്ഞയും ആയ വരകളോടുകൂടി അതിഭംഗിയുള്ള
ചില പുഴുക്കൾ ചിലപ്പോൾ ധൈര്യത്തോടുകൂടി ഇലകളി
ന്മേൽകൂടി ഇഴഞ്ഞുപോകുന്നത് കാണാം. പട്ടിണികിടന്നു
മരിച്ചാലും കാക്കകൾ അവയെ തൊടുകയില്ല. അസഹ്യ
മായ ഒരുവക നീർ ആ തരം പുഴുക്കളിൽനിന്നു് പുറ
പ്പെടുമെന്നു് പക്ഷികൾക്കൊക്കെ അറിയാം. കാക്കക്കും
അറിയാം. വസ്ത്രാധാരം ഉള്ളിലെ വിഷത്തിന്റെ ഒരു
പരസ്യമാണു്. അതു് അത്യന്തകരമായ ദൈവവിലാസം
തന്നെ. കാള, പോത്തു് മുതലായ മൃഗങ്ങളുടെ ശരീരത്തി
ന്മേൽനിന്നു് ചെറിയ പ്രാണികളെ കാക്കകൾ കൊത്തി
പ്പെടുക്കി തിന്നാറുള്ളതു് എല്ലാതും കണ്ടിരിക്കാൻ സംഗ
തിയുണ്ടു്. ആ പക മൃഗങ്ങളെ അല്പമെങ്കിലും വേദനപ്പെ
ടുത്താതെയാണ് കാക്ക അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു്. കന്നുപുട്ട
ന്നവന്റെ പിന്നാലെ എപ്പോഴും ഒരു കാക്കയുണ്ടായിരിക്കും.
നിലം ഉഴുതിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വല്ല പുഴുക്കളും പുറത്തു്
ചാടാതിരിക്കയില്ലെന്നു് കാക്കക്കുറിയാം.

കുപ്പൻമാറ്റുമായും തീവണ്ടിമാറ്റുമായും സാമാനങ്ങൾ ഇറക്കുന്ന ദിക്കിൽ ഒരു കൂട്ടം കാക്കകൾ എപ്പോഴും സന്നദ്ധരായിട്ടുണ്ടാകും. ധാന്യങ്ങൾ നിറച്ച ചാക്കുകൾ, ശക്തിയുള്ള തങ്ങളുടെ കൊക്കുകൊണ്ട് കാക്കകൾ കൊത്തിത്തുളക്കും. ഈ തുള്ള ചില കൂലിക്കാക്ക് ഉപകാരപ്രദമായി തീരാറും ഉണ്ട്.

ഇങ്ങിനെ ആഹാരസമ്പാദ്യത്തിന് കാക്കകൾ ചെയ്യാറുള്ള പ്രവൃത്തികൾ അനേകമുണ്ട്. എന്തും തിന്നാനുള്ള തിനാലും അതിനായി എന്തും പ്രവർത്തിക്കാമെന്നുള്ള തിനാലും കാക്കക്ക് ഒരു കാലത്തും ക്ഷാമബാധയില്ല. കടലിന്നു വേണ്ടി അങ്ങിനെ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവർക്കാക്കും ദാരിദ്ര്യഭയം വേണ്ട.

ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം

“വിഹംശശ്രീ മാവിൻകൊമ്പിൽ വായസൻ അവർകൾ” നല്ല ഒരു ഗൃഹസ്ഥനാണ്. സ്നേഹിതന്റെ വീട്ടിൽ പോയി ശീട്ട് കളിച്ചോ, കുളക്കടവിൽ വെടിപറഞ്ഞോ, ഇരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഭായ് ഉണ്ണാതെ താമസിച്ചു നിൽക്കുന്നുണ്ടെന്ന കഥതന്നെ വിസ്തരിക്കുന്ന ആളല്ല അദ്ദേഹം. ഒരു ഭർത്താവിന്റെ നിലയിൽ അത്യന്തം ദയയും അച്ഛന്റെ സ്ഥിതിയിൽ അത്യന്തം സ്നേഹയും ഉള്ള ദേഹമാണ്. പ്രകൃത്യാ വലിയൊരു അത്യാഗ്രഹിയാണെങ്കിലും, താൻ ഭക്ഷിച്ചു

കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പഴമോ, അപ്പകഷണമോ തന്റെ ഭായ്യ പിടിച്ചുപറിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിൽ യാതൊരു അസമ്മതിയോ വിരോധമോ കാണിക്കാറില്ല. ഇങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്തെങ്കിലുമൊന്നാണ് കാര്യമെന്ന് മിക്ക പേരും നിശ്ചയിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. പക്ഷെ അത് പരമാർത്ഥമാണ്.

പുവൻപക്ഷി ഇങ്ങിനെ അനുകരണീയനായ ഒരു ഭർത്താവെന്നുള്ളതുപോലെതന്നെ, പിട, ഗൃഹസ്ഥാജനമകടാലങ്കാരമുക്താമണിയാണ്. ഒരു ഗൃഹസ്ഥ കാര്യങ്ങളിനെപ്പോലെയിരിക്കേണമെന്ന് മനു പറഞ്ഞുവെന്ന് ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ?

‘ആകാശദേശഗമനത്തിനുമുന്പതും

കാകാലയേപികവധുടിവളത്തിട്ടുന്ന്’.

എന്നുള്ളതും വായനക്കാർ അറിയുന്ന അവസ്ഥയാണല്ലോ. ഇതിലധികം ഒരു ബഹുമാനം ഒരു പക്ഷിക്ക് നൽകാൻ ഞാൻ? നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചു ഗുണഗുണങ്ങളെ വിവേചനം ചെയ്തതിനു ശേഷം മാത്രമേ മനു വല്ല കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും ഒരു അഭിപ്രായം പറയട്ടെ. കാകസ്ത്രീ ‘തമ്പിള്ളി പൊമ്പിള്ളി’യായി കരുതി അവയോടു അത്യന്തം കാരുണ്യം കാണിക്കുന്നത് കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടാണ് മനു അവളെപ്പറ്റി അങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്. ‘അങ്ങിനെയുള്ള ‘അന്യാസാധാരണ ഗുണഗണം കാൺകയാൽതന്നെ’യാണ് കയ്യിൽ, മുട്ടയിടാൻ കാക്കകളുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്.

എടവം, മിഥുനം, കർക്കിടകം എന്നീ മാസങ്ങളിലാണ് കാക്കകൾ സാധാരണയായി അവയുടെ കൂട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന

തു്. കൂട് ഇന്ന ദിക്കിലേ ഉണ്ടാക്കാവു എന്ന് കാകന്ന് ഏതും പ്രതിപത്തിയില്ല. അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു മൂഢവിശ്വാസവും ഇല്ല. കൂട്ട കെട്ടുവാൻ ഏതു് മരവും കാകന്ന് പത്മ്യം തന്നെയാണു്. പാഴാക്കിയിട്ട ചില വീട്ടുകളിന്മേലും ചില പ്ലോൾ കമ്പിത്തൂണുകളിലും കാക്കക്കൂട്ട് കാണാം.

കാക്കക്കൂട്ട് കാണാത്തവർ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അമ്മമാർ കാകനോടു് അതിന്റെ കൂടെവിടെയാണെന്ന് ചോദിക്കുകയും അതിന്നു കാകൻ ഉത്തരം പറയുകയും ചെയ്യുന്നതു് താരാട്ടുപാട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

കാകൃതി, കനകൃതി, കാക്കേ നിൻ

കൂകൃതി, ക്ഷന്കൃതി, കൂടെവിടെ?

തേകൃതി, തൈകൃതി, തൈക്കേഭാഗത്തെ,

മാകൃതി, മനകൃതി, മാവിന്റെ

കോകൃതി, കൊനകൃതി, കൊമ്പത്തു്.

സത്യമായും കാക്കയുടേതു് ഒരു 'കൂകൃതികനകൃതികൂട്ടു്' തന്നെയാണു്. ദൂരത്തുനിന്നു കണ്ടാൽ മരത്തിന്റെ കുറെ ചുള്ളിക്കഷണങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിയിട്ടതാണെന്നു തോന്നും. പക്ഷെ എല്ലാ കാകന്റേയും കൂട്ടു് ഒരുപോലെയായിരിക്കയില്ല. ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ യാതൊരു പ്രത്യേകസാധനത്തിലും അധികം പ്രതിപത്തിയില്ലാത്തതുപോലെ കൂട്ടുണ്ടാക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന സാധനത്തിലും ഒരു പ്രതിപത്തിയില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി മിസ്റ്റർ ഡീവാർ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:— 'പഴയ സമ്പ്രദായത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സോഡക്കുപ്പികളുടെ കാക്കകൾ ബന്ധിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കമ്പികളെക്കൊണ്ടു്'

തന്റെ കൂട്ടുണ്ടാക്കിയതിന് കൽക്കത്തയിലെ ഒരു കാക്ക അന്നം ഇന്നും പ്രഖ്യാതനായിട്ടുണ്ട്. ബോമ്പായിക്കാർ എപ്പോഴും കൽക്കത്തക്കാരെ തോല്പിക്കേണ്ടതിനുള്ള തക്കവുമനോക്കി നിൽക്കുന്നവരാണല്ലോ. അവിടുത്തെ കാക്കകൾ അവിടുത്തെ ജനങ്ങളെ അനുകരിക്കുവാൻ വലിയ സശ്രദ്ധന്മാരാണ്. അങ്ങിനെ ബോമ്പായിലെ കാക്ക കൽക്കത്തയിലെ തന്റെ സഹോദരനെ തോല്പിക്കുവാൻ ഉറച്ചു. കണ്ണടകളുടെ പൊൻചട്ടകൾ വെള്ളിച്ചട്ടകൾ ഇവ ഉപയോഗിച്ചു താനൊരു കൂട്ടുണ്ടാക്കി. കൂട്ടിന് ആകപ്പാടെ 400ക. വില മതിച്ചിരുന്നു. തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെ കാക്കയെപ്പറ്റി ബോമ്പായിലെ നേത്രവൈദ്യന്മാർക്ക് അത്യന്തം അഭിമാനമുണ്ടായെങ്കിലും ഇങ്ങിനെ കൂട്ടുണ്ടാക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെ അവർ അത്ര പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയുന്നതിൽ അധികം അബദ്ധമില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ കാക്ക കൽക്കത്തയിലെ കാക്കകളെ തോല്പിച്ചു കാണുന്നത് സന്തോഷത്തന്നെയാണെങ്കിലും, അതിനായി അവ ഈ വിധം പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നത് ബോമ്പായിക്കാർക്ക് ഇഷ്ടമല്ല. കൂട്ടിന് തീർപ്പിടിക്കരുതെന്നു വിചാരിച്ചോ എന്തോ, ഒരു കാക്ക തീവണ്ടിക്കാർ വേലികെട്ടാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉരുക്കുകമ്പിയുടെ കഷണങ്ങൾ കൊണ്ട് കൂട്ടുണ്ടാക്കിയിരുന്നു.

കാക്കകൾ കൂട്ടുണ്ടാക്കുവാൻ പലവിധ സാധനങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുമെങ്കിലും സാധാരണ നാം കാണുന്ന കാക്ക കൂട്ട് മരത്തിന്റെ ചുള്ളിക്കൊമ്പുകൊണ്ടുണ്ടാക്കി അടിയിൽ പതമുള്ള വല്ല സാധനങ്ങളും വിരിച്ചതായിരിക്കും.

പൂവനം പിടയും കൂട്ടുകെട്ടുവാൻ സാമാനങ്ങൾ ശേഖരി
 ക്കും. പക്ഷെ വീടു പണിചെയ്യാൻ ആൺപക്ഷി യത്തിക്കാ
 റില്ല. ആ പ്രവൃത്തി സാധാരണയായിട്ടു ചെയ്യാറ് തന്റെ
 ഭാര്യതന്നെയാണ്. ചുറ്റളിക്കുഷണങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുകൊടു
 ക്കുന്നതിൽ മാത്രമേ ഭർത്താവിന്റെ ഒത്താശയും സഹായവും
 ഉണ്ടാകാറുള്ളൂ. എന്നാൽ കൂട്ടുകെട്ടുമ്പോൾ ഭർത്താവും സമീ
 പത്തുണ്ടായിരിക്കും. രണ്ടു കൂട്ടരും ഒരേ സ്ഥലത്തുനിന്നായി
 റിക്കും ചുറ്റളിക്കൊമ്പുകൾ ശേഖരിക്കുന്നത്. രണ്ടു പേക്കും
 ഓരോ കഷണം കിട്ടിയ ഉടനെ രണ്ടുംകൂടി ഒന്നിച്ചു പറന്നു
 പോകും. കൂടിനടുക്കെ എത്തിയാൽ ആൺപക്ഷി താൻ
 കൊണ്ടുവന്ന കഷണംകൂടി പെണ്ണിന് കൊടുക്കും. രണ്ടു
 കഷണങ്ങളും തന്റെ ഭാര്യ അതിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനനുസ
 രിച്ചുള്ള സ്ഥാനത്തു വെക്കുന്നതുവരെ ആൺപക്ഷി സമീ
 പത്തു വല്ലേടത്തും തഞ്ചിനിൽക്കും. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ
 രണ്ടു കഷണങ്ങൾ വെക്കാൻ സാധാരണ രണ്ടു സെക്കണ്ടു്
 സമയത്തിൽ അധികം വേണ്ടിവരില്ല. ചിലപ്പോൾ വള
 ണ്ത ചില കൊമ്പുകൾ കിട്ടിപ്പോയാൽ പെൺപക്ഷി കുറെ
 ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവരും. അവളുടെ ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ചവി
 ധത്തിൽ കൊമ്പുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതുവരെ വളരെ തൃപ്തി
 യോടുകൂടി നോക്കിനിൽക്കുകയും അവളുടെ പ്രവൃത്തി കഴി
 ണ്തെന്നു കണ്ടാൽ ഉടനെ, അവളെ താമസിപ്പിച്ചുനിൽക്കാതെ
 പറന്നുപോകയും ചെയ്യും. പിന്നാലെതന്നെ തന്റെ പത്നി
 യും പറക്കും. മുമ്പെ പോയതിനാൽ ഭർത്താവിന് മുമ്പെ ഒരു
 കൊമ്പു കിട്ടിയെന്നുവരാം. പക്ഷെ കൂട്ടുണ്ടാക്കുന്നതിൽ താൻ

ഏല്പാത്തതിനാൽ തനിക്കു് ആദ്യം കിട്ടിയതുകൊണ്ടു് പ്രയോജനമില്ല. പതിക്കു് മറ്റൊന്നു് ലഭിക്കുന്നതു് വരെ തനിക്കു കിട്ടിയതു് കൊക്കിൽ വെച്ചു കാത്തു് നിൽക്കേണ്ടിവരും. അധർ വിളംബിച്ചെങ്കിൽ ഭർത്താവു് അടുത്തു ചെന്നു് ബദ്ധപ്പെടിക്കും. അവൾക്കാണ് ആദ്യം വല്ല കഷണവും കിട്ടിയെന്നുവരികിൽ, ഭർത്താവിനെ കാത്തുനിൽക്കാതെ പറന്നുപോകയും ചെയ്യും. ഭാര്യ പറന്നുപോകുന്നതു് കണ്ടാൽ തനിക്കു് കൊമ്പൊന്നും കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും പിന്നാലെ ഭർത്താവും കുതിക്കും.

കുറെ നേരം ഇങ്ങിനെ അത്യന്താഹത്തോടെ കൂട്ടപണിയുന്നതിൽ യത്നിച്ചതിനുശേഷം ദമ്പതിമാർ വല്ല വൃക്ഷക്കൊമ്പിന്മേലല്ലോ, വീടുകളുടെ മുകളിലൊ സൈപരമായി നിന്നു അന്യോന്യം പ്രോസൂചകമായി ലാളനചുംബനാശ്ലേഷാദികാമുകചേഷ്ടകളിൽ സസന്തോഷം ഏല്പട്ടു അല്പസമയം വിശ്രമിക്കുന്നു. കൊക്കുകൾകൊണ്ടു് അന്യോന്യം തലയിന്മേലും ചിറകുകളിലും കൊത്തിച്ചീകി രസിക്കുന്നതിലാണ് ലാളനചുംബനാശ്ലേഷാദികാമുകചേഷ്ടകളൊക്കെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നു് വായനക്കാർ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമല്ലോ? തങ്ങളുടെ പ്രണയം ഇങ്ങിനെ പരസ്യമായി കാണിക്കുന്നതിൽ ക്രമം കാക്കപ്പെണ്ണം അശേഷം മടിക്കാറില്ല. ധാരാളം പരിഷ്കാരം സിദ്ധിച്ചു പാശ്ചാത്യന്മാർക്കല്ലാതെ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ ധൈര്യം വന്നു കണ്ടിട്ടില്ല. ഇംഗ്ലീഷുവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചു പരിഷ്കാരികളായ നമ്മുടെ കാമിനീകാമുകന്മാരുടെ അനുകരണസാമർത്ഥ്യം ഇത്രമേൽ ഫലവത്തായിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

കാകന്മാരുടെ വിശ്രമസുഖം അധികനേരത്തോളം ഉണ്ടാകയില്ല. കൂട്ട് കെട്ടാൻ തുടങ്ങിയാൽ രണ്ടു ദിവസംകൊണ്ട് അത് അവസാനിക്കും. ഉണക്കച്ചുളളികളാണ് സാധാരണ അവകൾ ശേഖരിച്ചു വെക്കാറെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടിയാൽ പച്ചക്കൊമ്പുകളും ഒടിച്ചു ഉപയോഗിക്കും. കൂട്ട് തീൻ ഉടനെ മുട്ട ഇടുകയായി. ഒരു കാക്ക രണ്ടോ മൂന്നോ ചിലപ്പോൾ നാലോ മുട്ടകളിടും. മുട്ട പച്ചനിറത്തിൽ തവിട്ടുവെള്ളികളോടു കൂടിയവയായിരിക്കും.

പൊതുന്നിരിക്കുന്നതിൽ ആൺപക്ഷിയും ചിലപ്പോൾ സഹായിക്കാരുണ്ടെന്ന് ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ കായ്ച്ചിൽ വിശ്വാസയോഗ്യമായ തെളിവ് ഇതുവരെ കിട്ടിയിട്ടില്ല.

കാക്കക്കുഞ്ഞുകളെപ്പോലെ അഭംഗിയുള്ള ജീവികൾ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും അവയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ അവ സ്വപ്നംകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ശിശുക്കളാണെന്നു വിചാരിച്ചുപോരുന്നു. കുഞ്ഞുകൾ ഉള്ള കൂട്ട് ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും രക്ഷയില്ലാതെ വിട്ടേക്കുകയില്ല. അമ്മ ഭക്ഷണം തിണ്ടാൻ പോകുമ്പോൾ അച്ഛൻ കാവലിരിക്കും. അമ്മ മടങ്ങിവന്ന ഉടനെ അവളെ ഏല്പിച്ചു അച്ഛൻ ഭക്ഷണത്തിന്നു പോകും.

സപ്തമാത്രമറിഞ്ഞീടും

സപ്തത്തിന്റെപദങ്ങളെ

എന്നുണ്ടല്ലോ. കാക്കകൾ ഇത്ര സൂക്ഷ്മമായി തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുകളെ കാത്തുനിൽക്കുന്നതിന്റെ സാരം മേലെഴുതിയ ശ്ലോകം

ഭൂത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കാക്കകൾ വലിയ കള്ളന്മാരാണു്. എവിടെയുണ്ടു് ചെറിയ പക്ഷികളെന്ന് അന്വേഷിച്ചു റിഞ്ഞു അവയെ കൊത്തിക്കൊന്നു ഭക്ഷിക്കുന്ന കഠിനഹൃദയന്മാരായ തസ്കരന്മാരാണ് കാക്കകൾ. അതു് തങ്ങൾക്കു നല്ല നിശ്ചയമുള്ളതിനാലാണ് തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുകളെ ഇത്ര സൂക്ഷിക്കുന്നതു്. യോഗ്യന്മാരായ ചില പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒരു കാക്ക അതിന്റെ സമീപവാസിയുടെ മുട്ടയെയോ കുഞ്ഞിനെയോ ഭക്ഷിക്കയില്ലെന്നു കാണുന്നു. അയൽവാസികളോടു് പെരുമാറേണ്ടുന്ന മർയാദ ചില മനുഷ്യരേക്കാൾ ഈ പക്ഷിക്കാണ് അധികം അറിവുള്ളതെന്നു സാരം.

ഏകദേശം ഇരുപത്തെട്ടു ദിവസം വേണം കാക്കകളെത്തുകൾക്കു് വെളിയിൽ പറന്നുപോകാൻ തക്ക ശേഷിയുണ്ടാകാൻ. പറക്കാനായ ഉടനെ തള്ളപ്പക്ഷി അവയെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞു പോയ്ക്കളകയില്ല. പിന്നെയും രണ്ടുമൂന്നാഴ്ച അവയ്ക്കു ഭക്ഷണം ശേഖരിച്ചു കൊടുക്കും. ഒന്നിച്ചുകൂടി സഞ്ചരിക്കും. വായ ചൂകുന്നു കഴുത്തിലെ തൂവൽ അധികം തവിട്ടുനിറം ആകാതെ ഒരു നിസ്സഹായന്റെ നിലയിൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു് ചിലപ്പോഴൊക്കെ നാം കാണാറുള്ളതു് ഈ പ്രായത്തിലുള്ള കാക്കകളെത്തുകളെയാണ്. ആ പ്രായത്തിൽ അവക്കു് ഈത്തപ്പഴമല്ല ഒരു പഴവും സ്വതസ്വേ കൊത്തിത്തന്നുകൂട. പുണ്ണുകൊണ്ടാണ് വായ ചൂകുന്നതെന്നും ഈത്തപ്പഴം പഴുക്കുമ്പോൾ വായിൽ പുണ്ണുണ്ടാകുന്നതെന്നും ഉള്ള വിശ്വാസത്തിനു് അടിസ്ഥാനമില്ല. എങ്കിലും,

‘ഈത്തപ്പഴം പഴുക്കുമ്പോൾ കാക്കക്കു് വായപ്പുണ്ണു്’

എന്നുള്ള പഴയൊല്ലു് ബഹു അർത്ഥവത്തും, ഏറ്റവും ഉപയോഗയോഗ്യവും ആയതാകുന്നു. ഈ പ്രായത്തിൽ കുഞ്ഞുകൾ തള്ളയുടെ കൂടെരത്തന്നെ അവ പോകുന്ന ദിക്കിലൊക്കെ പോകും.

ചിലപ്പോൾ തള്ളപ്പക്ഷിക്ക് വല്ല ഭക്ഷണശാധനവും കിട്ടി അവൾ അതു് കൊത്തിത്തന്നാൽ ഭാവികളപ്പോൾ കുട്ടി അടുത്തു് ചെന്നു അതു് പിടിച്ചുപറ്റാൻ ഭാവികളന്നതും അതിനു് കൊടുക്കാതെ തള്ളപക്ഷി വിഴങ്ങുന്നതും പിന്നെ കുട്ടിയുടെ കരച്ചിൽ കേട്ടിട്ടു് അലിവുണ്ടായിട്ടെന്നുപോലെ വായിൽനിന്നു് ഉഴിഞ്ഞു് കുട്ടിയുടെ കൈകളിൽ ഇടുകൊടുക്കുന്നതും കാണാൻ ബഹു രസമുള്ള കാഴ്ചകളാണു്. വല്ലതും തിന്നാൻ കിട്ടിയാൽ അതു് തന്റെ സ്വന്തം ഉദരപുരണത്തിനു് ഉപയോഗിക്കുകയോ വേണ്ടതു് കരയുന്ന കുഞ്ഞുകളെ രക്ഷിക്കാൻ അവക്കു കൊടുക്കുകയോ വേണ്ടതു് എന്നിങ്ങിനെ മനസ്സിൽ രണ്ടു വിചാരങ്ങൾ തമ്മിൽ അടികൂടി വളരെനേരം ജയാപജയങ്ങൾ സംശയത്തിലായിരിക്കയും ചിലപ്പോൾ 'ആത്മപൂജ' ജയിച്ചുവെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ സംഗതിയാകത്തക്കവിധം പക്ഷിയോളം വിഴങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും കാക്കക്കു തന്റെ കുഞ്ഞുകളോടുള്ള കാരുണ്യത്തിനാണു് സ്വാർത്ഥപ്രതിപത്തിയേക്കാൾ ശക്തിയുള്ളതെന്നു് അവ സംശയം കൂടാതെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കൂട്ടു് വിട്ടതിനു് ശേഷവും കുറേ കാലത്തേക്കു് തന്റെ കുഞ്ഞുകളോടു് ദയ കാണിച്ചില്ലെങ്കിൽ ആഹാരസമ്പാദ്യത്തിനു് കഴിവില്ലാതെ കുഞ്ഞുകൾ നശിച്ചു പോകും. എല്ലാ പരീക്ഷയിലും ജയിച്ചു സ്വന്തം ആഹാരം

സന്യാസിക്കാൻ കണ്ണുകൾക്ക് കഴിവാതെ കണ്ടാൽ മാത്രമേ തള്ള തന്റെ കണ്ണുകളെ കേവലം വിട്ടുപിരിക്കയുള്ളൂ.

ദിനചയ്യ

‘ഉദയഗിരി ചുവന്ന ഭാനുബിംബം വിളങ്ങി’ടുന്നതിന് മുമ്പിൽത്തന്നെ കാകേശ്വരൻ പള്ളിക്കുറിപ്പുണ്ടും. ഉണർന്ന ഉടനെ നിലവിളിയായി. സമീപസ്ഥനാകൊന്നും മേലാൽ നേരംപുലരതെന്നുള്ള ദൃഷ്ടവിചാരത്തോടുകൂടി തന്റെ കോഴിയേയും നെരുപ്പോടും എടുത്തു കാടുകയറിക്കളഞ്ഞിരുന്ന വൃദ്ധയുടെ അസുയാബുദ്ധി ക്രമമായി. കാലത്തു് ഉറക്കം തെട്ടിയ ഉടനെ സമീപസ്ഥനാറെ ഒക്കെ വിളിച്ചുണ്ടുതും. നേരംപുലൻവെന്നുള്ളതും കാക്ക കരഞ്ഞുവെന്നുള്ളതും മലയാളഭാഷയിൽ കേവലം പശ്ചാത്തപ്യങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതാലോചിച്ചാൽ നമ്മുടെ കാകൻ പുലർകാലത്തെ തെറ്റി ധരിക്കാറില്ലെന്നു തീർച്ചയാക്കേണ്ടതാണ്. നിലാവുള്ള ചില രാത്രികാക്കയുടെ കരച്ചിൽ അവിടവിടെ കേട്ടെന്നു വരാം. ഇതു് ചില വിഡ്ഢികളുടെ വിഡ്ഢിതപംകൊണ്ടു വരുന്നതാണ്. വിഡ്ഢികൾ ഏതു് കൂട്ടത്തിലും ഉണ്ടല്ലോ. വല്ല സംഗതിവശാലും അല്പം ഉറക്കം തെട്ടി നോക്കുമ്പോൾ നിലാപ്രകാശം കണ്ടു നേരം പുലൻവെന്നു് കരുതി ഉടനെ നിലവിളിക്കും. അതു് ഉറക്കകണ്ണിൽ ചെയ്യുന്നതാണ്. തന്റെ ഭോഷതപം മനസ്സിലായാൽ പിന്നെ മിണ്ടില്ല. അനാവശ്യ

മായി അകാലത്തു് മററുള്ള വരുടെ ഉറക്കം ഞെട്ടിക്കുന്നതിനു് ആ വിഡ്ഢിക്കും ഭയമില്ലാതെയല്ല.

സന്ധ്യയായാൽ കാക്കകൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി കടലോരത്തേക്കു പറന്നുപോകുന്നതു് കാണാം. രാത്രിയായാൽ ഒരു ദേശത്തുള്ള കാകനിവാസികളൊക്കെ ഒന്നൊത്തു ചില വൃക്ഷക്കൊമ്പുകളിൽ കൂടി പകലുണ്ടായ സംഭവങ്ങളൊക്കെ ചുരുക്കത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു തമ്മിൽ ധരിപ്പിച്ചു ഉറക്കത്തിനുള്ള വട്ടമായി. എത്തുതന്നെ തെറ്റോ അബദ്ധമോ ചെയ്തിരുന്നാലും അവയെപ്പറ്റി ഓർമ്മപ്പെടുത്തി വ്യസനിപ്പിക്കുകയോ പശ്ചാത്തപിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യത്തക്ക മനസ്സാക്കി കാകനില്ലാത്തതിനാൽ അതിസത്യവാനായ ധർമ്മിഷ്ഠനെപ്പോലെ യാതൊരു ആലശീലയും ഇല്ലാത്ത നിദ്രയാണ് അവൻ അനുഭവിക്കുന്നതു്.

നേരം പുലരുന്നതു് കണ്ടറിവാൻ കാകന്നു് എത്രതന്നെ സാമർത്ഥ്യമുണ്ടായിരുന്നാലും മണിക്കൂറിന്റെ കണക്കു് തനിക്കു് നിശ്ചയമില്ലെന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു ഘടികാരയന്ത്രം കണ്ടുപിടിക്കത്തക്ക ശാസ്ത്രജ്ഞൻ കാകലോകത്തിൽ ഇതുവരെ ജനിച്ചിട്ടില്ല. സൂര്യഗ്രഹണമുള്ള കാലത്തു് നേരം രാത്രിയായിപ്പോയെന്നു കാക്കകളൊക്കെ വിചാരിക്കാറുണ്ടെന്നുള്ളതിനു് ലക്ഷ്യമുണ്ടു്. “ഇഹഹ” ഒരു ദിക്കിൽ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:— ‘1898-ൽ പൂണ്ണസൂര്യഗ്രഹണം ഉണ്ടായ കാലത്തു് ഞാൻ വിജയദൂർത്തിൽ ആയിരുന്നു. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന കാക്കകളൊക്കെ ഗ്രഹണം ഉണ്ടായ ഉടനെ രാത്രിയാണെന്നു അബദ്ധമായി വിശ്വസിച്ചു വഞ്ചിക്ക

പ്പെട്ട കൈകൂടി അവ സാധാരണ ഉറങ്ങാൻ ചെന്നുചേരുന്ന വൃക്ഷശാഖകളിൽ ചെന്നുണ്ടു കൊക്കുകൾ ചിരകിനുള്ളിൽ തിരുകി ഉറങ്ങാൻ ഭാവിച്ചപ്പോഴേക്കും ഗ്രഹണം നീങ്ങി ദിനമണി പ്രകാശിച്ചു. ഉടനെ കൈകൂടി ഞെട്ടിയുണർന്നു ആശ്ചര്യകോപാസന്ധന്മാരായി 'ഐകകണ്ഠേന്' ഞിലവിളി തുടങ്ങി. തങ്ങളെ പഠിക്കാൻ ആരോ ചെയ്തുകൂട്ടിയ വിദ്യയായിരുന്നു അതെന്നാണ് കാക്കകൾ തീച്ചയായും വിചാരിച്ചത്.

കാകൻ കാലത്തെ എഴുന്നേൽക്കുമെങ്കിലും പ്രാതഃസ്നാനം ഈ ദപിജത്തിന് അത്ര ഹൃദ്യമല്ല. കുളിക്കാൻ അധികം തണുത്ത ജലംതന്നെ വളരെ ഇഷ്ടമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ മദ്ധ്യാഹ്നസ്നാനമാണ് കാകനു പിടിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നു. ഏതായാലും രാവിലെ ഏഴു മണി കഴിഞ്ഞല്ലാതെ ഒരു കാക്കയും കുളിക്കാറില്ല. മുങ്ങിക്കുളി വേണമെന്നു ശാഠ്യമുണ്ടെങ്കിലും വെള്ളത്തിന്റെ ശുദ്ധാശുദ്ധതകൾ അത്ര ഗണിക്കാറില്ല. ഗംഗാബുവായാലും ചണ്ഡാലവാപിയായാലും ഈ ഹരിക്ക ഭേദമില്ല. പൂഴയോ, കുളമോ, വെറുംകണ്ടോ, കൂപമോ ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ കുളിക്കാനോ കുടിക്കാനോ പാത്രങ്ങളിൽ കോരിവെച്ച വെള്ളമാണെങ്കിൽ അതോ, ഒക്കെ അവിടുത്തേക്കു 'നീരാട്ടവാൻ സുഖമനല്ല'മായി നൽകുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ 'മുഴുകിക്കുളിപ്പാനയ്യോ! തണുത്ത ജലവും കുളവും ചുരുക്കം' എന്നു പഠിതപിച്ച കവീശപരന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടൊന്നും ഇല്ലാത്തതിനാലാണ് കാകനു പരദേശവാസവും സ്വദേശവാസവും ഒക്കെ ഒരുപോലെ സുഖപ്രദമാക

ന്നതു്. പക്ഷെ ഹിമാലയപർവ്വതത്തിന്റെ മുകുളിലുള്ള 'അൽമൊറ' എന്ന ദിക്കിൽ ചിലപ്പോൾ കാക്കകൾപോലും മേൽപ്പറഞ്ഞ കവീന്ദ്രാനപ്പോലെ നിസ്സഹായികളായിത്തീരുന്നു. അൽമൊറയിൽ കാകസ്താനത്തെപ്പറ്റി മിസ്റ്റർ ഡീവർ വിവരിച്ചതിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'ഹിമാലയത്തിൽ ചില കാലങ്ങളിൽ വെള്ളത്തിനു് ഏകദേശം വിഷ്കിയോളം വിലയുണ്ടു്. അൽമൊറയിൽ കുടിക്കാനുള്ള വെള്ളം തപ്പിലാക്കി എത്രയോ താഴത്തുനിന്നു കയറിക്കൊണ്ടു വരുന്നു. ഇത്ര വിലയേറിയ ഈ ജലത്തെ ഏന്റെ തോട്ടക്കാരൻ ഒരു തപ്പിലാക്കി സൂക്ഷിക്കാറുണ്ടു്. ഇതാണു് കാക്കകൾ അവിടെ കുളിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കാറു്. കുളിക്കാൻ ആശ്രയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സൌകര്യമുള്ള സ്ഥലമല്ലെങ്കിലും രറെറാന്നും ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥക്കു്, തരക്കേടില്ലെന്നുതന്നെ പറയണം'. കാക്കകൾ കുളിക്കുന്നതു് കാണാത്തവർ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. വെള്ളത്തിന്റെ അടുക്കെ പോയിനിന്നു്, ഒന്നു നല്ലവണ്ണം നാലുപാടും നോക്കി, തലയും കഴുത്തും അതിശീശ്മാചി അതിൽ മുക്കി ധൂതിയിൽ ഒന്നു പിടപ്പിക്കും. അതോടുകൂടിത്തന്നെ വാലും അതിവേഗത്തിൽ വിറക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. ചിറക് സാവധാനത്തിൽ അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ വെള്ളം നാലുപാടും ഇളകി തെറിച്ചു അതിന്റെ ശരീരത്തിലും ചിറകിലും മിക്ക ഭാഗത്തും നനക്കുന്നു. പിന്നെ അതു സമീപത്തുള്ള വല്ല വൃക്ഷക്കൊമ്പിന്മേലും ചെന്നു ചെന്നു നിന്നു ഒന്നു കടഞ്ഞു കൊക്കുകൊണ്ടു തുവലുകൾ അതിധൂതിയിൽ ചീകി ശരിയാക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുമ്പോൾ

എല്ലാ ഭാഗത്തും എന്തെങ്ങതിന് ശരീരം വളച്ചും പുളച്ചും കളിക്കുന്ന കളി കാണുമ്പോൾ ചില കടവസ്ത്രക്കാർ കളിക്കുമ്പോൾ പുറം തേക്കാൻ ചെയ്യാറുള്ള യത്നവും അതുനിമിത്തം അനുഭവിക്കാറുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടും ഓർമ്മ വരുന്നതാണ്. രണ്ടാമതും വെള്ളത്തിനടുക്കെ ചെന്നു് ആദ്യം ചെയ്ത കമ്മങ്ങളൊക്കെ ഭേദംകൂടാതെ ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ മൂന്നും ചിലപ്പോൾ നാലും പ്രാവശ്യം ചെയ്യാറുണ്ടു്. രണ്ടുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുന്നവരും ഇല്ലെന്നല്ല. ഒടുക്കം അല്പം വെള്ളം കുടിക്കും. കുടിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ കളി അവസാനിച്ചുവെന്നു നിണ്ണയിക്കാം.

മയിൽപ്പീലി ധരിച്ച കാക്കനെപ്പറ്റി നാം വായിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കാക്ക ഇങ്ങിനെ വസ്ത്രാലംബരത്തിൽ ചലിയ ഞ്ചുള്ള ജാതിയാണ്. വലിയൊരു പത്രാസിയാണ്. അവനവൻ മാത്രമല്ല, തന്റെ സജാതീയരൊക്കെ യാതൊരു വികൃതവേഷമൊ, സുഖഹീനതയൊ ഉള്ളവരായിരിക്കരുതെന്നാണ് സർവ്വ കാകന്റേയും വിചാരം. വല്ല കാക്കക്കും അല്പം ദീനമാണെന്നു കണ്ടാൽ ശേഷമുള്ളവയൊക്കെകൂടി അതിനെ കൊത്തി കണക്കുവരുത്തിക്കളയും. വികൃതിക്കുട്ടികൾ പലപ്പോഴും കാക്കയെ പിടിച്ചു അവയെ പല വികൃതവേഷവും അണിയിച്ചു വിട്ടയക്കാറുള്ളതു് സാധാരണയാണല്ലോ. കുട്ടികൾ മാത്രമല്ല വലിയവരും, അതുതന്നെ വികൃതികളെന്നു വെക്കേണ്ട, മാനന്യന്മാരും ഈവക വിദ്യയിൽ വളരെ സശ്രദ്ധന്മാരായി പലപ്പോഴും കാണപ്പെടാറുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ വികൃതവേഷത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന കാക്കയെ മറ്റുള്ളവ കൊത്തി കൊല്ലുമത്രെ. മദിരാശിയിൽ വലിയ ഉദ്യോഗ

സ്ഥനായിരുന്ന ഒരു യൂറോപ്യൻ വലിയ ഹരിദ്രപക്ഷിയായിരുന്നുപോൽ. തരംകിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ കാക്കയെ പിടിച്ചു അതിന്റെ കഴുത്തിലെ തൂവലുകൾ പഠിച്ചു ചായം തേച്ചു വിടുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യ. അങ്ങിനെയുള്ള കാക്കകളെ കാണുന്ന മാത്രത്തിൽ മറ്റുള്ളവ ഒത്തുചെന്നു കൊത്തി സംഹരിച്ചുകളയുംപോൽ. സ്വവർഗ്ഗത്തിൽ ആരും ആഭാസനിലയിൽ കാണപ്പെടരുതെന്നുള്ള സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടി കാക്കകൾ അനുസരിക്കുന്ന ഈ സമ്പ്രദായം അവയുടെ ശത്രുക്കൾക്ക് അനുകൂലമായി പഠിണമിക്കയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ക്രമംസം ഭക്ഷിക്കാറുള്ള ചില വനവാസികൾ കാക്കകളുടെ ഈ സമ്പ്രദായത്തെ, അവയെ എളുപ്പത്തിൽ പിടിക്കാനുള്ള ഒരു സൂത്രമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഒരു കാക്കയെ പിടിച്ചു അതിന്റെ ചിറകു വിടർത്തി നിലത്തോടു ആണിക്കൊണ്ടു തറപ്പിക്കും. അത് അവിടെ കിടന്നു പിടിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നത് മറ്റു കാക്കകൾ കാണുമ്പോൾ അതിനെ കൊത്തിക്കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കും. തന്നെ എതിർക്കുന്നവയുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നിനെ ഈ കാക്കയും ബലമായി കൊത്തിപ്പിടിക്കാൻ നോക്കും. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ ഒളിലിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഉടനെ ഓടിച്ചെന്നു അതിനെയും പിടിക്കും. അതിനെക്കൊണ്ടു അങ്ങിനെതന്നെ മറ്റൊന്നിനെ പിടിക്കും. ഇങ്ങിനെ അനേകം കാക്കകളെ പിടിച്ചു ആവശ്യമുള്ളവയെ താൻ ഭക്ഷിച്ചു ശേഷമുള്ളവയെ പിടിച്ചു ഹിന്ദുക്കളിൽ പരിശുദ്ധഘൃതയന്മാരായ ചില ഭക്തന്മാരുടെ അടുക്കെ ചെന്നു അവരുടെ മുമ്പാകെ വെച്ചു അവയെ കൊല്ലാൻ ഭാവിക്കും. അവർ ഉട

നെ ഓരോ കാക്കക്ക കാലണയൊ, അരയണയൊ കൊടുത്തു വാങ്ങി അവയെ വിട്ടയക്കും. സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഒരു ജീവി അനുസരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം തങ്ങൾക്കു നാശകരമായിത്തീരുകയും, ഒരാൾ മഹാപാതകമായി വിചാരിക്കുന്ന കർമ്മം മരൊരാൾ ഭ്രവ്യസമ്പാദ്യത്തിന് ഹേതുവായ വിദ്യയായി ഗണിക്കയും ചെയ്യുന്നത് നോക്കുവിൻ! എന്തൊരു ലോകം!! ആദ്യെ, നാം കാക്കയുടെ കാര്യം പറയുക. കാക്കകൾ ജാതിപ്പഞ്ചായത്തും സഭകളും കൂടാറുള്ള പ്രകാരം ചില പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു. ഏതായാലും ഭാഷാസാമ്പന്ധമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കാൻ അവ സഭ കൂടാറില്ലെന്നു ഞാൻ സത്യംചെയ്തു പറയാം. ഭാഷയ്ക്കു സാമ്യംകൂടിയതായ ഐക്യരൂപം വരുത്താനോ സമ്യസമ്മതമായ ഒരു വ്യാകരണമുണ്ടാക്കാനോ അവ യത്നിച്ചു തുടങ്ങിയില്ല. അതിന്നു ആവശ്യവുമില്ല.

മനുഷ്യരുടെ അടുത്തു ചെല്ലാൻ ഇത്ര ധൈര്യം കാണിക്കാറുള്ള ജീവി കാകനെപ്പോലെ മരൊറാണില്ല. മെരുങ്ങാൻ ഇത്ര പ്രയാസമുള്ള പക്ഷിയും കാകനെപ്പോലെ വേറെ ഇല്ല. മനുഷ്യനെ വളരെ ഭയമുള്ള അണ്ണാൻ മുതലായ ചില ജീവികൾ വളരെ എളുപ്പത്തിലും നല്ല പണ്ണവും മെരുങ്ങും. കാക്കക്കു വിടാതെ എത്ര ദിവസമെങ്കിലും ഭക്ഷണം കൊടുത്താലും അത് മെരുങ്ങുകയില്ല. മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നു ഭയം കൂടാതെ ഭക്ഷണം കൊരുന്നതിന്നു പോകത്തക്കവിധത്തിൽ ചിലർ കാക്കകളെ മെരുക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. കണ്ണൽ കണ്ണിങ്ങാം എന്ന സായ്പ് ഒരു കൂട്ടം

കാക്കകൾക്കു ദിവസേന ഭക്ഷണം കൊടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നു പോൽ. അവയിൽ രണ്ടെണ്ണം മാത്രമെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽനിന്നു കൊത്തിത്തന്നത്തക്കവണ്ണം ധൈര്യപ്പെട്ടു അടുത്തു് ചെല്ലാറുള്ളു. ഇങ്ങിനെ പരിഷ്കാരലക്ഷണം കാണിച്ചതിനാൽ ആ രണ്ടു കാക്കകൾക്കും മറ്റുള്ളവക്കു കൊടുക്കുന്നതിൽനിന്നു കുറെ വിശേഷവിധിയായ ഭക്ഷണങ്ങൾ അദ്ദേഹം കൊടുത്തു. മറ്റുള്ളവക്കു അപ്പക്കഷണങ്ങൾ കൊടുക്കുമ്പോൾ ഇവക്കു ബിസ്കറായിരുന്നുപോൽ കൊടുത്തിരുന്നതു്. അപ്പക്കഷണങ്ങൾ എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതു് കൈവശപ്പെടുത്താൻ മറ്റുള്ളവ തമ്മിൽ ശഠിച്ചും കലഹിച്ചും യതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഈ രണ്ടു കാക്കകളും സായ്പിന്റെ എടുത്തും വലത്തും നിന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. സൂപ്പാണിസദ്യയൊക്കെ കഴിഞ്ഞാലാണ് തങ്ങളുടെ സദ്യയെന്നു് അവക്കറിയാം. ചില ദിവസങ്ങളിൽ ബിസ്കറു കാണിക്കാതെ ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചാൽ ആ രണ്ടു കാക്കകളും കുറെ പരിഭ്രമം കാണിക്കുമത്രെ. ആനിലയിൽ ഒരു കഷണം അപ്പം കൈവശപ്പെടുത്തിയാലോ എന്നുകൂടി വിചാരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാറുണ്ടുപോൽ. തലശ്ശേരിക്കടുക്കെ വയലളത്തു് എന്റെ ഒരു സ്റ്റേഫിതൻ ഒരു കാക്കയെ പോറ്റിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം എവിടെയെങ്കിലും ഇറങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ കാക്കയും കൂടെ പറന്നുപോകും. മുമ്പിട്ടു പറന്നു ഒരു മരത്തിന്റെ കൊമ്പിന്മേൽ നിൽക്കും. അദ്ദേഹം കടന്നുപോയെന്നു കണ്ടാൽ പിന്നെയും പറന്നു മുമ്പിൽ പോയി കാത്തുനിൽക്കും. താനും കൂടെ ഒന്നിച്ചുണ്ടെന്നു ഓർമ്മപ്പെടുത്താനൊ എന്തോ, ചില

പ്ലോൾ പറന്നുപോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലക്കു ചിറകുകൊണ്ടു മെല്ലെ ഒന്നു തട്ടും. ഈ കാക്കയെ പിന്നെ ആരോ വെടിവെച്ചുകളകയാണ് ചെയ്തത്.

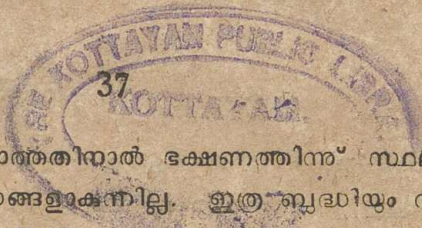
കരടന്റെ കരച്ചലിനു അത്മമുണ്ടു്. ഒരു പ്രത്യേകതരമായ കരച്ചിൽ 'വിരുന്നുകുറിക്കൽ' ആണത്രെ. അങ്ങിനെ കരഞ്ഞാൽ ആ വീട്ടിൽ ആരോ അന്നു വിരുന്നണ്ടാകുമെന്നാണ് വിശ്വാസം. ഒരു കാക്ക തനിയെ ഇരുന്നു വീട്ടിനടുത്തു നിന്നു ഉറക്കെ ദിനസ്വരത്തിൽ കരയുന്നതു് അനത്മസൂചകമാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള അത്മങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുമ്പോൾ കാര്യങ്ങൾക്കു ഒരു നിഘണ്ടു. ഉടനെ ഉണ്ടാകുമെന്നു വിശ്വസിക്കാം. ഏതായാലും ഒരു വ്യാകരണം ഉണ്ടാകുന്നതാണെങ്കിൽ പാണിനിയെ അനുകരിക്കരുതെന്നു അപേക്ഷയുണ്ടു്. കാക്ക പറക്കുന്നതിലും ചില ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടല്ലോ.

എത്രായിരം കാക്കകൾ ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടെന്നു് എങ്ങിനെ നിണ്ണയിക്കാം. യാതൊരു കാനീഷ്യമാരി കണക്കുകൊണ്ടും അതു് അറിവാൻ കഴികയില്ല. വൈകുന്നേരം സൂര്യാസ്തമാനസമയം നമ്മുടെ വീട്ടിന്റെ മുറ്റത്തിരുന്നു മേല്ലോട്ടു നോക്കിയാൽ അനവധി കാക്കകൾ വേഗത്തിൽ പറന്നു പോകുന്നതു് കാണാം. വിശ്രമസ്ഥലത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോകയാണ്. പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞനും, ഒരു വക തത്ത്വജ്ഞാനിയും ആയ എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ പലപ്പോഴും ചില സായാഹ്നങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ പോകുന്ന കാക്കകളെ എണ്ണാൻ ചെലവഴിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ദിവസേന പന്തിരായിരത്തിൽ കുറയാതെ കാക്കകൾ തനിക്കു കാണത്തക്കവിധം തന്റെ വീട്ടിനു മീതെ

പറന്നുപോകുന്നുണ്ടെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണക്ക്. കാക്കകൾ മനുഷ്യർ താമസിക്കുന്നതിന് വളരെ സമീപം താമസിക്കാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. തലശ്ശേരിയും കോഴിക്കോട്ടും മറ്റും കടപ്പുറത്തിന് സമീപമാണ് കാക്കകൾ രാത്രിസമയം അധികം കൂടിക്കാണുന്നത്. ശരീരശാസ്ത്രത്തിനു സരിച്ചു കടൽക്കാറ്റ് ഏൽക്കേണ്ടുന്ന ആഗ്രഹത്താലോ, അതോ, ഉദരപൂർത്തിക്കു മത്സ്യംപിടിക്കാതെ സമീപമാണ് ഫലകരമെന്നുവെച്ചോ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതെന്നു അറിയുന്നില്ല. മംഗലാപുരത്ത് മൈതാനിക്കു സമീപമുള്ള റോഡിന്റെ ഇരുഭാഗത്തും ഉയരമുള്ള ആൽവൃക്ഷങ്ങളുള്ളവയിനേലാണ് അവിടുത്തെ കാക്കകൾ നിദ്രയണയാറ്. സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞാൽ അതിലെ വഴിപോകുന്നവരുടെ ശിരസ്സുകൾ പലപ്പോഴും കാകപുരീഷംകൊണ്ട് അഭിഷിക്തങ്ങളാകാറുണ്ട്. ഇവയെ അവിടെനിന്നോടിക്കാൻ മുനിസിപ്പാലിറ്റിക്കാർ പഠിച്ച പണി, പതിനെട്ടും നോക്കീട്ടും അത് സാധിച്ചിട്ടില്ല. പകൽ മുഴുവനും ഉത്സാഹിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് കാകൻ അമാന്തിക്കാറില്ല. അത്ര ഉത്സാഹിച്ചു പകൽ മുഴുവൻ യത്നിച്ചാലും വൈകുന്നേരമായി മടങ്ങി വിശ്രമസ്ഥലത്തെത്തിയാൽ യാതൊരു ക്ഷീണമൊ മടിയൊ കാണിക്കാറില്ല. രാത്രിയായിപ്പോയതുകൊണ്ട് ഉറങ്ങേണ്ടിവന്നുവെല്ലോ എന്നേ അവക്കു വിചാരമുള്ളൂ എന്നു തോന്നുന്നു. മനുഷ്യനും മൃഗത്തിനും ഒരുപോലെ ഉപദ്രവകരമാകരുതെന്നു കവിധം ഷുലഭനത്തിന് മുൻപെ എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യും.

വിനോദം

ഉള്ളത് തിന്നുക, കിടന്നുറങ്ങുക, വല്ലവരെയും ചീത്ത പറയുക—ഇതിലധികം യാതൊന്നും “ദിനസരി”യിൽ എഴുതിവെക്കാൻ ഇല്ലാത്ത മനുഷ്യരുണ്ടല്ലോ. ഈ സംഗതിയിൽ നമ്മുടെ ബലിഭക്ത് ഇവക മനുഷ്യരോടു് തുല്യമാണെന്ന് പറയാം. ചതുരംഗവും ശീട്ടുകളിയും ആവക മനുഷ്യർക്കുണ്ടെങ്കിൽ ചില വിനോദങ്ങൾ നമ്മുടെ കാക്കക്കും ഉണ്ടു്. അതിന്നു ധാരാളം സമയവും കാണം. ഭക്ഷണത്തിന്നു പരാധീനമുള്ളവർക്കുണ്ടല്ലോ വിനോദത്തിന്നു സമയമില്ലാത്തതു്. നമ്മുടെ ദ്വിജശ്രേഷ്ഠന്മാർ ചെയ്യുന്ന ദിക്കിലൊക്കെ ഭക്ഷണം കിട്ടും. ഇന്നതേ തിന്നുകൂട്ട, ഇന്നപ്പഴേ തിന്നുകൂട്ട, ഇന്നാളുടേതേ തിന്നുകൂട്ട എന്നൊന്നും അവിടുത്തേക്കു് കൃത്യമോ പിടുത്തമോ ഇല്ലല്ലോ. പൂഴക്കളെ മാത്രമെ ഭക്ഷിക്കയുള്ളൂ എന്ന് പ്രതിപത്തിയുള്ള പക്ഷികൾ അവയെ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്ന തിരക്കിൽ, വിനോദത്തിന്നു സമയം കാണുകയില്ല. കായ്കനികൾ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും തിന്നുകയില്ലെന്നുള്ള ശാഠ്യമുള്ളവർക്കും ആഹാരസമ്പാദനത്തിന്നു് വളരെ അദ്ധ്വാനിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. വെറും സസ്യഭുക്കുകളായ വിഹഗങ്ങൾക്കും നേരംപോക്കിന്നു അവസരമുണ്ടാകയില്ല. ഈ വക യാതൊരു പ്രതിപത്തിയും ശാഠ്യവും ഇല്ലാത്ത പരിഷ്കാരിയായ വായസത്തിന്നും, കുടുംബത്തിന്നും അഗ്രഹാരമെന്നും, തീവണ്ടിആപ്പീസ്സെന്നും, ചണ്ഡാലന്റെ കുടിലെന്നും തന്മൂലമെന്നും കോവിലകമെന്നും, ഊട്ടുപുരയെന്നും, കള്ളുഷാപ്പെ

ന്നും, വ്യത്യസ്തമില്ലാത്തതിനാൽ ഭക്ഷണത്തിന് സമലകാലങ്ങൾ പ്രതിബന്ധങ്ങളാകുന്നില്ല. ഇത്ര ബുദ്ധിയും സാമത്ര്യാവും ഉള്ള പക്ഷികൾ വേറെ ഇല്ലെന്നു പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരൊക്കെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധിയും സാമത്ര്യാവും ഉള്ളവരാരും സമയം വെറുതെ കളയുകയില്ല. കാനം തന്റെ അനദ്ധ്യായാവസരം മടിയനായി ഇരുന്നോ ഉറങ്ങിയോ കഴിക്കുകയില്ല. മടിയരായ മനുഷ്യർ ഉറുമ്പുകളുടെ അടുക്കൽ പോയി ഉത്സാഹം ശീലിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു ഉപദേശിച്ച ആൾ കാക്കയെ തൽക്കാലം മാർച്ചിരുന്നില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വല്ലതും ചെയ്യാതെ ഇരിക്കുന്ന സ്വഭാവം കാക്കക്കില്ല. ഭക്ഷണാനുപേക്ഷണത്തിൽ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന സമയം വല്ല വിനോദത്തിലും ഏറ്റെടുത്തിരിക്കും. ഈ വിനോദങ്ങളൊക്കെ വെറും വിനോദമാണെന്നാണ് മിസ്റ്റർ ഡീവറിന്റെ അഭിപ്രായം. എനിക്ക് ആ അഭിപ്രായമില്ല. പണ്ടൊരു മാനന്ദൻ ഒരു പുഴയിൽകൂടി ഒഴുകി പോകുന്നത് കരയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരാൾ മരൊരാളവന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അയാൾ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി, 'ഹേ, അതൊരു നാട്ടുകോട്ടച്ചെട്ടിയാണ്'; അദ്ദേഹം എന്തോ കാര്യത്തിനു പോകയാണ്. ഒഴുകിപോകുന്നതായിരിക്കാൻ പാടില്ല' എന്നു പറഞ്ഞുപോൽ. കാക്കയുടെ കളിയും കാര്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള കളിയാണ്.

കാക്കയുടെ നേരംപോക്കുകളിൽ ഒന്ന് സഹജീവികളിൽ ആരെങ്കിലും വല്ല ഭക്ഷണസാധനവും കൊത്തിപ്പറക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ അതിന്റെ പിന്നാലെ പറന്നു ആ സാധനം

നം പിടിച്ചുപറൊൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണെന്നു ഡീവർ പറയുന്നു. ഇത് വെറും നേരംപോക്കല്ലെന്നു നമ്മൾക്കൊക്കെ അറിയാം. ചിലപ്പോൾ ഒരു കൊത്തിന്നു വിഴുങ്ങിക്കളവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം വലിപ്പമുള്ള ഒരു അപ്പക്കഷണം ഒരു ക്രാക്കൻ വല്ല ദിക്കിൽവെച്ചും കൊക്കിലാക്കിയെന്നു വരാം. അത് താഴത്തു വെച്ചല്ലാതെ അവന്നു ഭക്ഷിക്കാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു തനിക്കും അറിയാം, തന്റെ സജാതീയക്കൊട്ടക്കും അറിയാം. അത് ചെയ്യുവാൻ അനുവദിക്കുകയില്ലെന്നു അവരും; ചെല്ലേ കഴിയു എന്ന് അവനും: മത്സരമായി, തമ്മിൽ പന്തയമായി. അപ്പക്കാരൻ വൃക്ഷങ്ങൾതാറും പറക്കുകയായി. പിന്നാലെതന്നെ മറുളളവരും. ഒരുവിധത്തിൽ മറുളളവരെയാക്കെ പിന്നിട്ടു, അപ്പക്കാരൻ ഒരു മരക്കൊമ്പിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നു, അപ്പം അതിന്മേൽ വെച്ചു ഒരു കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടിപ്പിടിച്ചു ഒരു കൊത്തു കൊത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴക്കും കള്ളന്റെ പിന്നാലെ പോലീസ്സുകാരെപ്പോലെ, കൂട്ടരും കുതിച്ചെത്തി. അവിടുന്ന് പിന്നേയും കൊത്തിപ്പറന്നു. നിവൃത്തിയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, അവൻ അപ്പക്കഷണം താഴെ ഇട്ടു. ഉടനെ മറ്റൊരു കാക്ക അതും കൊത്തിപ്പറന്നു. എല്ലാവരും അവന്റെ പിന്നാലെയായി കുതി. കൂട്ടത്തിൽ ആദ്യത്തെ കള്ളനും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ പത്തിരപതു പ്രാപശ്യം കൈമാറി, അഥവാ, കൊക്കു മാറി കഴിയുമ്പോഴക്കും അപ്പക്കഷണം വലിപ്പം കുറഞ്ഞു വേണ്ടുന്നത്ര പതമായി ഒരു വിഴുങ്ങലിന്നു തടസ്സം കൂടാതെ വയററിലാകത്തക്ക പാകത്തിലായി. ആ നിലയിൽ അതിനെ

7012

കിട്ടിയവൻ തൽക്കാലം ഭാഗ്യവാൻ. ഉടനെ വല്ല വയറു വേദനയൊ അജീണ്ണമൊ പിടിച്ചെന്നും വരാം. ഇങ്ങിനെ യുള്ള വല്ല ഭക്ഷണപദാർത്ഥവും കിട്ടിപ്പോയെങ്കിൽ പത്തി രൂപതു് കാക്കകൾക്കു ഒരു മണിക്കൂർ നേരം വിനോദത്തിന്നു വഴിയായി.

ഉസാഹമുള്ളവർക്കു മറ്റുള്ളവർ മടിയരായിരിക്കുന്നതു് കാണാൻ അത്ര രസമുണ്ടാകയില്ല. വേറെ വല്ല പക്ഷിയും വല്ല ദിക്കിലും സ്വസ്ഥമായിരിക്കുന്നതു് കാക്കക്കു രസിക്കാത്ത സംഗതിയാണു്. ആവിധം വല്ല പക്ഷിയേയും കണ്ടാൽ ഇപ്പഴത്തെ യുദ്ധത്തിൽ ആകാശവിമാനക്കാർ ചെയ്യുംപോലെ മേൽഭാഗത്തുനിന്നു പെട്ടെന്നു അതിന്റെ വളരെ സമീപത്തേക്കു അതിവേഗത്തിൽ പറന്നു താഴും. ആ സാധുപക്ഷിയെപ്പറ്റി നിലവിളിക്കുന്നതു് കണ്ടു ഈ കരടൻ ഉച്ചത്തിൽ അട്ടഹസിക്കും. സ്വജാതിയിൽ പെടാത്ത ഏതു പക്ഷിയേയും കാകനു പൂച്ഛമാണു്. അസാധാരണ വേഷത്തിൽ വല്ല വിദേശീയനും നഗരത്തിൽ വന്നാൽ അവന്റെ പിന്നാലെ അങ്ങാടിപ്പിള്ളർ കൂട്ടംപോലെ, പൂതുതായി വല്ല പക്ഷിയേയും കണ്ടാൽ ഈ ആത്മഘോഷൻ അതിനെ പരിഹസിച്ചും ഉപദ്രവിച്ചും പിന്നാലെ കൂട്ടം. വല്ല മൂങ്ങയും പകൽസമയം വെളിക്കിറങ്ങിയെങ്കിൽ കാക്കക്കു വിനോദത്തിന്നു നല്ല തരമായിപ്പോയി. ഒരരക്കൊരരയായി യുദ്ധം ചെയ്താൽ കാക്കക്കു മൂങ്ങയെ തോല്പിക്കാൻ കഴികയില്ല. അതുകൊണ്ടു് രണ്ടോ മൂന്നോ കാക്കകൾ ഒന്നിച്ചു ചേർന്നിട്ടേ മൂങ്ങയോടു് എതിരിടുകയുള്ളൂ. എന്നാലും ധേരെ ചെന്നു പൊതുകയില്ല. പകൽ

കണ്ണുകാണാത്ത അസൗകൃതമൊ ഉണ്ടല്ലോ; അത് കൂടാതെ കണ്ണിന്റെ സ്ഥാനംതന്നെ മുങ്ങുക അസൗകൃതമുള്ളതാണ്. കാക്ക് കോഴി മുതലായ പക്ഷികൾക്കും ആട്ടു പശു മുതലായ മൃഗങ്ങൾക്കും തലയുടെ ഇരുഭാഗത്തായിട്ടാണല്ലോ കണ്ണുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് പറക്കുകയോ ഓടുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ പിന്നിൽനിന്നു ശത്രുക്കൾ വരുന്നണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷണം കാണാം. മുങ്ങുക, നരി സിംഹം മുതലായ മൃഗങ്ങൾക്കും, മനുഷ്യരെപ്പോലെ മുമ്പിലാണ് കണ്ണുകൾ. സിംഹത്തിനും നരിക്കും മറ്റും ശത്രുക്കളെ അധികം ഭയപ്പെടാനില്ല. മുങ്ങ രാത്രിയിൽ മാത്രം സഞ്ചരിക്കുന്നതാകയാൽ അതിനും ശത്രുഭയം അധികമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അവക്കു ഇങ്ങിനെയുള്ള കണ്ണുകൾ മതിയെന്നു ദൈവം കല്പിച്ചത്. മുങ്ങയെ പകൽസമയം കണ്ടുമുട്ടുന്ന കാക്കകൾ അതിന്റെ ഈ അസൗകൃതത്തെ തങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായി ഉപയോഗിക്കും. പറന്നെങ്കിൽ പിന്നാലെ പറന്നു തുവൽ കൊത്തിപ്പറിക്കും. കാക്കകളെ കൊന്നുതിന്നുന്ന ഒരുതരം മുങ്ങയുണ്ടത്രെ. അതിനെപ്പറ്റി മറ്റൊരു ദിക്കിൽ പറയാം.

രണ്ടു കഥകൾ പറയാം. രണ്ടിനും പകർപ്പുകാശം എനിക്കുള്ളതല്ല.

“വളരെ മെലിഞ്ഞു എല്ലു വെളിയിൽ കാണത്തക്ക നിലയിൽ കഷ്ടസ്ഥിതിയിൽ സങ്കടപ്പെടുന്ന ഒരു പട്ടിക്കു ഒരു ദിവസം എവിടുണോ ഒരു ക്ഷണം മാംസം കിട്ടി. പട്ടി അത് കടിച്ചുകാൻകൊണ്ടിരിക്കെ രണ്ടു കാക്കകൾ അത് അപഹരിച്ചു. അവക്ക് വിശപ്പുണ്ടായത്കൊണ്ട്

തിന്നാൻവേണ്ടി അങ്ങിനെ ചെയ്തതായിരുന്നു. വെറും ഭരണപോക്കിനുവേണ്ടി ചെയ്തതായിരുന്നു. ആ മാംസക്കഷണം കാക്കകൾ രണ്ടും പട്ടിയുടെ മുമ്പിൽ കുറെ ദൂരത്തിട്ടു അതിനെ ആശിപ്പിക്കും. പട്ടി അടുത്തു പെല്ലുമ്പോൾ കൊത്തി ദൂരത്തു പറക്കും. ഇങ്ങിനെ ആ പട്ടിയെ ഇട്ടു നട്ടംതിരിച്ച കഥ ഒരു ശ്ലോകം നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നതാണ്.”

“ഒരു പട്ടിയെ ഒരു ദിക്കിൽ കെട്ടിയിട്ടിരുന്നു. അതിനു തിന്നാൻ കൊടുത്ത ഭക്ഷണം മുഴുവൻ അതു തിന്നുകഴിഞ്ഞ ശേഷം ഒരു എല്ലിൻകഷണം ബാക്കിയായി. ശ്യാവ് അതു കടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക ഒരു ഏകദൃഷ്ടി അടുത്തുചെന്നു. എല്ലു കൊത്തിപ്പറക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ നായ കുറച്ചുകൊണ്ടു അതിന്നുനേരെ ഓടി. ഇങ്ങിനെ കുറെ നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാക്ക പറന്നുപോയി. അല്ലനിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കാകൻ ഒരു സഹോദരനോടുകൂടി മടങ്ങി എത്തി. ഒന്നു പട്ടിയുടെ മുമ്പിൽ ഒരു നിരപരാധിയായ സാധുവിന്റെ നിലയിൽ നിന്നു. മറ്റൊരു ചെന്നു ശ്യാവിന്റെ പുറത്തു നല്ലൊരു കൊത്തു കൊടുത്തു. വേദനയായ വ്യസനവും, തന്നോടു കാണിച്ച ധിക്കാരത്തെ ഓത്തു കോപവും, പ്രതികാരത്തിനുള്ള തോഹവും ഒക്കെക്കൂടി പ്രത്യക്ഷമാകത്തക്ക നിലയിൽ പപ്പിളിച്ചു കുറച്ചുകൊണ്ടു പട്ടി തിരിഞ്ഞുനിന്നു” ആ മൗഢകളുടെ നേരെ കുതിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ആ തഞ്ചം നോക്കി മറ്റൊരാൾ എല്ലാം കൊത്തി പറന്നു. രണ്ടും ഒരു മരത്തിന്മേൽ ചെന്നുനിന്നു പട്ടിയെ ലാക്കാക്കി കുറെനേരം പരിഹസിച്ചു അടുത്തുപോയി.”

മിസ്റ്റർ ഡീവർ ഒരിക്കൽ ഉറക്കം തെളി നോക്കുമ്പോൾ തന്റെ 'വറാന്ത്'യിൽ ഒരു മയിൽ സൂക്ഷ്മതപം ഏറ്റുകൊണ്ടു സുഖിക്കുന്നത് കണ്ടു. അഹംഭാവിയായ ഒരു ധ്യാനം അവിടെ എത്തി. എന്തോ ഒരു ദുർഗ്ഗാചാരത്തോടുകൂടി ചെന്നതാണെന്നു തീർച്ചയായിരുന്നു. വളരെ ഗദ്യോടുകൂടി നടന്നു നടന്നു മയിലിന്റെ പുറത്തു ചാടിവീണു. നീലകണ്ഠൻ ഈ അവമാനത്തെ ഗണ്യമാക്കിയില്ല. കാരൻ അവിടുന്ന് അതിന്റെ തലയിൽ കേറി. ഈ ധിക്കാരം ക്ഷണവുമായിരുന്നു. മയിൽ കോപത്തോടുകൂടി കാക്കയെ ലാക്കാക്കി ഒന്നു കൊത്തി. പക്ഷെ അതു കൊണ്ടില്ല. വായസൻ കുറെ ദൂരത്തു പറന്നുപോയി പിന്നെയും സാവധാനത്തിൽ നടന്നു വന്നു, മയിലിന്റെ വാൽ മെല്ലെ ഒന്നു കൊത്തിപ്പറിച്ചുനോക്കി. മയിൽ ക്ഷമിച്ചു. കാരൻ കുറെ ഉറക്കെ കൊത്തി. നീലകണ്ഠൻ കോപാതുരനായി, സംഹാരദ്രവണോലേ ആറായസത്തിന്നു നേരെ തിരിഞ്ഞു. എവിടെയോ എന്തോ അടിയന്തരമായ ഒരു കാര്യമുണ്ടായിരുന്നത് കാരൻ അപ്പോഴാണ് ഓർമ്മവന്നത്. വേഗം അവിടേക്കു കുതിച്ചു.

ഇതു വിനോദമായിരിക്കാം. പക്ഷെ വലിയ ധിക്കാരമുള്ള വിനോദം. സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ വാഹനം, ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാന്റെ മൂഡാലങ്കാരമായ പീലിയെ വഹിച്ചുനടക്കുന്ന വിഹംഗം, വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ പ്രിയതമയായ മഹാരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ സന്ദേശമയക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഭാഗ്യവാൻ,—അങ്ങിനെയുള്ള നീലകണ്ഠനോടു ധിക്കാരം കാണിക്കുന്ന കാരനാണോ മനുഷ്യനെ ബഹുമാനിക്കാൻപോകുന്നു?

കാകന്നു് 'ഉണിന്നുള്ള വട്ടം' കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഏറ്റവും രസമുള്ള പ്രവൃത്തി, സൂത്രോദയത്തിന്നു ശേഷം കരകൂടി വിശ്രമിക്കാമെന്നു കരുതി, പുതച്ചുമുടി കിടക്കുന്ന മനുഷ്യനെ ഉപദ്രവിക്കുകയാണു്. രാവണൻ വാണിരുന്ന കാലത്തു് ലങ്കയിൽ കാക്കകൂടി പറന്നുചെല്ലാൻ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നതായി കേൾക്കുന്നു. "കാക്കകൂടി" എന്നു കവികൾ അലങ്കാരത്തിൽ പറഞ്ഞതായിരിക്കണം. കാക്കയെ പ്രത്യേകിച്ചു, കരുതിക്കൂട്ടി, സമത്വനായിരുന്ന ആ നക്തഞ്ചരാധിപൻ ആട്ടിപ്പുറത്താക്കിയതായിരിക്കണം. രാക്ഷസന്മാർ രാത്രികാലത്തൊക്കെ സഞ്ചരിച്ചു പകലാണല്ലോ കിടന്നുറങ്ങുക. സീതയെ കട്ടുകൊണ്ടുപാകാൻ മാത്രം ഒരു പകൽ രാവണൻ ഉറക്കമില്ലാതെ ഉള്ളു. പകലുറങ്ങുന്ന സമയം കാക്ക ചെവിയുടെ അടുക്കൽ വന്നു കാ, കാ, എന്നു കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ഉറക്കത്തിനുണ്ടോ സുഖം? അതുകൊണ്ടു രാവണൻ കരുതിക്കൂട്ടി, ഈ കരടജാതിയെ ലങ്കയിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയതുതന്നെ, സംശയമില്ല.

ഇന്ത്യയിലെ യൂറോപ്യന്മാരോടു് ഈ പരദൂഷിതന്മാർ പ്രത്യേകം വല്ല പകയും ഉണ്ടോ എന്തോ? ഒരു യൂറോപ്യനാണു് ഇങ്ങിനെ ഏഴുതീയതു്:— 'ക്ഷീണിച്ച ആംഗ്ലോഇന്ത്യൻ യൂറോപ്പിൽ ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ രാവിലെ കുറെ അധികനേരം ഉറങ്ങാമെന്നു വല്ല ദിവസവും തീച്ചയാക്കിയെങ്കിൽ സമീപത്തുള്ള കാക്കകളൊക്കെ ആ വർത്തമാനം അറിഞ്ഞുകഴിയും. ഇതെങ്ങിനെയാണു് സാധിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ വല്ല കൈക്കൂലിയും കൊടുത്തി

ഒട്ടോ ഇതു പറിക്കുന്നതെന്ന് സംശയമുണ്ട്. ഏതായാലും അതത്ര സാരമില്ല; സാരമുള്ളതു എന്താണെന്നല്ലെ? കാക്കകൾ ഈ വർത്തമാനം മനസ്സിലാക്കി, കാലത്തെ വരാത്തയിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചു, സാഹിബിന്റെ ഉറക്കം തെളിയിച്ചുപിന്നെ ഉറങ്ങുന്ന കാര്യം അസാധ്യമാണെന്നു വരുത്തിക്കൂട്ടുന്നതുവരെ, തൊണ്ടക്കും കൊക്കിന്നും വിശ്രമം കൊടുക്കാതെ കൂക്കിവിളിക്കുന്നതുതന്നെ”.

യൂറോപ്യന്മാർ ‘ഗോൾഫ്’ കളിക്കുന്നത് പലരും കണ്ടിരിക്കും. അതിനായി അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നത് കോഴിമുട്ടപോലെ വെളുത്ത ഒരുവിധം പന്താണ്. ചിലപ്പോൾ കളിക്കാർ പന്തടിച്ചു അത് ദൂരത്തു പോയി വീണാൽ കാക്കകൾ കൊത്തി പറന്നുകളയാറുണ്ടത്രെ. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഈവിധം കളിസ്ഥലത്തിനടുക്കെ വളരുന്ന ഒരു മരത്തിന്മേൽ അവിടുത്തെ കാക്കകളിൽ ഒന്നു വളരെക്കാലം ചൊരുന്നിരുന്നതായും മറ്റുള്ള കാക്കകളൊക്കെ കുഞ്ഞുവിരിച്ചിട്ടും ഈ കാക്ക പൊരുന്ന മരിയാക്കാതിരുന്നതായും ചെയ്തത് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കളിക്കാരൊക്കെകൂടി അതിന്റെ കൂട്ടു പരിശോധിച്ചിരുന്നതായും അപ്പോൾ മുട്ടകൾക്കു പകരം ഒരു ‘ഗോൾഫ്’ കളിക്കുന്ന പന്ത് കണ്ടിരുന്നതായും ഹച്ചിൻസൺ എന്നൊരു യൂറോപ്യൻ എഴുതി പരസ്യം ചെയ്തിരുന്നു. ഏതായാലും ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാണ്: ഇന്ത്യയിലെ കാക്കകൾ ഇത്ര വലിയ വിഡ്ഢിത്വം ചെയ്തിന്നു തെളിവില്ല. തിരക്കുകളൊക്കെ ഈവക അവസരങ്ങളിൽ അവയുടെ ജന്മസിദ്ധബോധത്തെ അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയല്ലാതെ, അവക്ക് ആലോചനാ

ശക്തി ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. പൊരുന്നുകാലത്തു, പൊരുന്നിരിക്കണം എന്ന ബോധമുണ്ടാകും. അതു് വല്ലതിനേലും ആയാൽ മതി. അല്ലാതെ സ്വന്തം മുട്ടകളിനേൽത്തന്നെ ആയിരിക്കണമെന്നു ആലോചിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. തന്റെ മുട്ടകളൊക്കെ മനുഷ്യൻ തിന്നുകളഞ്ഞതായി അറിഞ്ഞാലും അറിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും, കോഴികൾ പൊരുന്നുകാലത്തു വെറുതെ ഒരു ദിക്കിൽ പോയി പതുങ്ങി കിടക്കും. ഗുളികയിട്ടു് അളുക്ക് ചിറകിന്നുള്ളിൽ വെച്ചു ഒരു പരുതു് വളരെക്കാലം പൊരുന്നിരുന്നുപോൽ!

“അവനവനാത്മസുഖത്തിനാചരിക്കുന്നവ,യപരന്നു ഗുണത്തിനായ് വരേണം”

എന്ന രത്നപത്തിന്നുസരിച്ചും കാക്കകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടു. കാക്കകൾ പതു കാള മുതലായ മൃഗങ്ങളുടെ ശരീരത്തിനേൽ ചെണിരുന്നു, അതിനേലുള്ള പ്രാണികളെ കൊത്തിപ്പൊക്കി തിന്നുന്നതു് കാണാത്തവർ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഈ മൃഗങ്ങൾ ഈ സുഖം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു വളരെ കൃതജ്ഞതയോടുകൂടി ഒരു ദിക്കിൽ അന്നങ്ങാതെ കിടന്നുകൊടുക്കും. ചിലപ്പോൾ ആ മൃഗങ്ങളുടെ ചെവിയിൽപോലും കാക്കകൾ ചെന്നു കൊത്തുന്നതു കാണാം. മൃഗങ്ങൾക്കു അതുകൊണ്ടു വേദനയാവുന്നില്ലെന്നു് തീർച്ചതന്നെ. കാക്കകൾക്കു ഭക്ഷണവും ആയി, മൃഗങ്ങൾക്കു സുഖവും ആയി. ഇതിന്നു പ്രത്യുപകാരമായിട്ടുതന്നെയൊ, ദഹിപ്പിക്കാതെ ക്കൊ മുതിരമണികൾ ചാണകത്തോടൊന്നിച്ചു ചില കാളകൾ പുറത്തു വിട്ടുന്നതെന്നു ശങ്കിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും കാളകൾ അങ്ങി

നെ ചെയ്യാറുണ്ടെന്നു കാക്കകൾക്കറിയാം. എന്നിട്ടും നമ്മുടെ പൂരക്കളിക്കാർ

“കാക്കകളറിമോ ഗോക്കടെ മഹിമാ”

എന്നൊക്കെ പാടി, വലിയൊരു തത്ത്വം പ്രദർശിപ്പിച്ചതു പോലെ കൈയുകൊട്ടി തുളളിച്ചാടുന്നുവല്ലോ!

ചില കാക്കകൾ കടപ്പുറത്തു പോയി തിരമാലകൾക്കരികെ നിൽക്കുന്നതു കാണാം. പൂഴിയിൽ ‘പരശുരാമൻ’ എന്നെഴുതിയാൽ തിരമാലകൾ പിന്നോട്ടു പോയിക്കളയുമെന്നു ചില കുട്ടികൾ വിശ്വസിക്കുംപോലെ തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു കടൽ മാറിക്കളയും എന്നാണ് കാക്കയുടെ ഭാവം. ചെറിയ വല്ല മത്സ്യത്തെയോ ഞണ്ടിനെയോ കീട്ടിയെങ്കിൽ കൊക്കിലാക്കാം, എന്നു രഹസ്യമായ ഒരു ആന്തരമുണ്ടെന്നു നടിക്കുകയേ ഇല്ല. തിര അടിച്ചു വന്നു തന്നെ നനക്കാൻ പോകുന്നുവെന്നു കാണുന്ന ഉടനെ ആകാശത്തിലേക്കു പൊങ്ങിപ്പറന്നു, ‘കണ്ടില്ല എന്നെ നനക്കാൻ കഴിഞ്ഞുവോ’ എന്നു പത്രാന്യു പറയും.

ഇത്തരക്കാരായ മനുഷ്യന്മാരും ലോകത്തിൽ വളരെയുണ്ടു.

ശത്രുക്കൾ

മറ്റു സർപ്പ ജീവികളും കാക്കകളുടെ ശത്രുക്കളും കാക്കകൾ മറ്റു സർപ്പ ജീവികളുടെ ശത്രുക്കളും ആണ്. കാക്കയുടെ ശത്രുക്കളിൽവെച്ചു ബലവീര്യങ്ങൾ മനുഷ്യക്കാണെന്നതിനു

സംശയമില്ലല്ലോ. മനുഷ്യൻ അതിനെ കല്ലെറിയുകയും വെടിവെച്ചു കൊല്ലുകയും അതിന്റെ ശവത്തെപ്പോലും അവമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവയൊക്കെ സഹിക്കാം. അവയെപ്പറ്റി കള്ളക്കഥകൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതാണ് സഹിച്ചുകൂടാത്തത്. ഒരു കാക്ക ഒരു അപ്പക്കഷണം കൊത്തി ഒരു മരത്തിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നു. ഒരു കുറുക്കൻ ഇതു കണ്ടു, മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ചെന്നുനിന്നു, “ഹാ! എത്ര ഭംഗി! എത്ര മനോഹരമായ വണ്ണം! ഇത്ര സൗന്ദര്യമുള്ള നിന്റെ സ്വപരം എത്ര ഹൃദയംഗമമായിരിക്കും” എന്നു കാക്കയെ പ്രശംസിച്ചുവെന്നും കാക്ക മുഖസ്തുതി കേട്ടു ഞെളിഞ്ഞു പാട്ടു പാട്ടുവാൻ വായ തുറന്നപ്പോൾ അപ്പക്കഷണം താഴത്തു വീണുപോയെന്നും അതു കുറുക്കൻ കടിച്ചുകൊണ്ടുപോയെന്നും ഉള്ള കഥ കുട്ടികൾക്കുകൂടി അറിയാം. വക്കീൽമാക്ക് ഫീസ്സു കൊടുക്കുവാൻ മാത്രം കാക്കകൾക്കു പണമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ കഥാകർത്താവിന്റെ പേരിൽ സിവിലായും ക്രിമിയലായും പണ്ടേക്കുപണ്ടേ മാനനഷ്ടത്തിനും അപകീർത്തിക്കും ചില കേസ്സുകൾ ഉണ്ടായിപ്പോകുമായിരുന്നു. കുറുക്കനെ കാണുന്നത്കൂടി കാക്കക്കു സഹിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ദേഷ്യത്തിനു കാരണമാണ്. പകലെങ്ങാൻ കുറുക്കൻ വെളിക്കിറങ്ങിയെങ്കിൽ ഒരുകൂട്ടം കാക്കകൾ ഒന്നിച്ചു ചേർന്നു ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞു ജംബുകന്റെ വരവിനെപ്പറ്റി മനുഷ്യക്ക് അറിവു കൊടുക്കും. അങ്ങിനെയുള്ള കാക്ക ഒരു ക്രോഷ്യാവു തന്നെ മുഖസ്തുതി ചെയ്യാൻ അനുവദിച്ചുവെന്നുള്ളത് ഏതു കോടതി വിശ്വസിക്കും? അതോ ഇരിക്കട്ടെ. വായസൻ എത്രത

നെൻ ഗർവുള്ള ജീവിയായാലും താൻ തോൽക്കുമെന്നു നിശ്ചയമുള്ളപ്പോൾ ആരോടും പന്തയം കെട്ടുകയില്ല. അത് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടല്ല ശല്യർ കണ്ണനോടു ക്രമംകൊണ്ടുപററി ഒരു കള്ളക്കഥകെട്ടിപ്പറഞ്ഞത്? ശല്യർ പറകയാണ്: —

ജളമതേ, കണ്ണാ, പുനരിതുകേൾനീ
കളിയല്ല പണ്ടു നിനക്കു തുല്യനാ-
യാതപെരുംകാകനളനായാനവൻ
ചരിതങ്ങളേയുമറിയുന്നീലെ നീ
ദിനംതോറുമെച്ചിൽ കൊടുത്തൊരുവൈശ്യ
തനയന്മാരായ കുമാരന്മാർമൂന്നും
വളർത്താരെന്നതുനിമിത്തമായ് കാകൻ
പുളച്ചുഹംകരിച്ചരയന്നങ്ങളെ
മദത്തൊടുചെന്നു വിളിച്ചിതാഴിയെ,
കടക്കേണംപറന്നിനിനാമെല്ലാതും
വെളുത്തമേനിയും ഞെളിയുംവെണ്മയും
ഇളച്ചുമുസിനിക്കയക്കയുംവേണം.
അതുകേട്ടുള്ളിൽകൈതുകത്തോടന്നവും
ഉദധിതനീതേ പറന്നിതുമെല്ലെ
അതിലുംമേൽഭാഗത്തതിലുംവേഗത്തി-
ലതിമോദത്തോടുപറന്നുകാകനും;
തെളിഞ്ഞുവായസഗണപുമന്നേരം
തളന്നുകാകനും ചിറകുമന്ദിച്ചു
കഴഞ്ഞുവെള്ളത്തിൽ പിടഞ്ഞുവീണ്ടൻ
കഴിഞ്ഞുകാകനെന്ന ഹംകാരമെല്ലാം

വിധിബലമയ്യോ മരിച്ചാനപ്പോലെ
വിധിവിഹിതംകേൾ നിനക്കുമാകുന്നു.

കണ്ണന്നു കാക്കയുടെ സ്വഭാവം അറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ ശല്യരെ ഉടനെ പറഞ്ഞു വിഡ്ഢിയാക്കുമായിരുന്നു. അതിന്നു ശ്രമിക്കാതെ, പറഞ്ഞൊഴിഞ്ഞുകളകയാണ് ചെയ്തത്. ഇങ്ങിനെ തന്റെ ശത്രുക്കളിൽ പലരും നമ്മുടെ ഭാഗംക്ഷത്രേഷ്യനെപ്പറ്റി പല കള്ളക്കഥകളും കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പരപ്പുഷ്ടത്തിന്നു ജാതിസ്നേഹം കലശലാണ്. ഒരു കാനനെ വല്ല മനുഷ്യനും പിടിച്ചു ബന്ധനസ്ഥനാക്കിയെന്നു വരട്ടെ, ഉടനെ രാജ്യത്തുള്ള കാനന്മാരെക്കെ സമീപത്തുതന്നെ വലിയ സഭ കൂടി ചെയ്യുന്ന പ്രസംഗത്തിനും ഉണ്ടാക്കുന്ന ബഹളത്തിനും കണക്കുണ്ടാകയില്ല. ആനിബസൻ്റ് മദ്രാസയെ മദിരാശിയിൽനിന്നു ബഷിഷ്വരിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടായ ബഹളങ്ങൾകൂടി അതിന്നു തുല്യമാകയില്ല. ജാതിസ്നേഹംപോലെതന്നെ സ്വജാതിയിൽ വല്ലവർക്കും അനന്തം വരുന്നതു് കണ്ടു സഹിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത വിധം അനുകമ്പയും കാകുന്നുണ്ട്. അതാണ് കാകന്റെ ശവം വല്ല ദിക്കിലും തൂക്കിക്കണ്ടാൽ അതിലെ വഴിപോകകപോലും ചെയ്യാത്തതു്. കാകന്റെ ശത്രുക്കൾ ഇതു് തെറ്റിദ്ധരിച്ചു ഭയം കൊണ്ടാണ് അടുത്തു് വരാത്തതെന്നു വിചാരിച്ചു, വല്ല ധാന്യമൊ മറ്റൊ ഈ പക്ഷിയുടെ ആക്രമത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ ഒന്നിനെ വല്ലവിധത്തിലും കൊന്നു ശവം പരസ്യമായി കെട്ടിത്തൂക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ തോക്കിന്നു ലൈസൻസ് വേണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു കല്പിച്ചതു്

കൊണ്ടാണ് ദുർവ്വണ്ണജ്വലിയും സുവണ്ണജ്വലിയും ഷഷ്ടി പുത്തിയും മറ്റും ഘോഷിക്കാൻ ചില കാക്കകൾക്കെങ്കിലും സംഗതി വരുന്നത്. ജഹാങ്കീർചക്രവർത്തി ഒരു നായാട്ടിനു പോയിരുന്ന അവസരത്തിൽ രണ്ടായിരത്തിൽ അധികം കാക്കകളെ വെടിവെച്ചു കൊന്നിരുന്നതായി ഗൃഹയാസക്തനായിരുന്ന ആ ചക്രവർത്തിയുടെ ദിനസരിയിൽ ഏഴുതിവെച്ചിരുന്നുവത്രെ.

ചിലർ കാക്കയെ പിടിച്ചു കഴുത്തിലെ രോമങ്ങളോ കൈ പറിച്ചെടുത്തു വിടും. ചിലർ കഴുത്തിൽ വല്ല മണിയോടിന്നിന്റെ കഷണമോ കെട്ടിക്കൊടുക്കും. ഇങ്ങിനെ മനുഷ്യരുടെ അനാവശ്യമായ വികൃതിസപദാവർത്തിന്റെ സ്റ്റാരകങ്ങളായി വളരെ കാക്കകൾ പല ദിക്കിലും ഉണ്ട്.

പരുത്തുകൾ കാക്കന്റെ ശത്രുക്കളാണെന്നു പറയുന്നത് വളരെ ശരിയല്ലെന്നാണ് രണ്ടു പേരെപ്പറ്റിയും പറയുന്ന നുള്ളതൊക്കെ പറയുവാൻ അധികാരവും അവകാശവും സിദ്ധിച്ച ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. പരുത്തു് ഒന്നാത്തരം 'കെ. ഡി.'യാണ്. പോലീസ്സുകാർ കാൺകയെന്നല്ല, തരം കിട്ടിയെങ്കിൽ പോലീസ്സുകാരോടുതന്നെയും വല്ലതും തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകത്തക്ക യെയ്യുവും ചുണയും ഉള്ള മിടുക്കനാണ് പരുത്തു്. അതിനുള്ള ഒരു വിശേഷവിധി, യാത്രയിൽത്തന്നെ വല്ലതും ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതാണ്. വല്ല മത്സ്യമൊ, മാംസകഷണമൊ കിട്ടിപ്പോയെങ്കിൽ അത് കാലുകളിൽ ഇറുക്കിപ്പിടിച്ച്, പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ ശാപ്പെടും. 'കട്ടവനോടു കട്ടാൽ ഒരു മുളൽ'

എന്ന പുഴയൊലും ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടു കാകൻ അതിന്റെ പിന്നാലെ കൂടും. അതിന്നാണല്ലോ പരുന്തിന്റെ പിന്നാലെ കാക്ക കൂടുന്നത്. അപ്പോൾ ചില കലഹങ്ങളൊക്കെ ഉണ്ടാകുമെങ്കിലും അത് എതിർഭാഗങ്ങളിൽ വക്കാലത്ത് ഏറ്റ വക്കീൽമാരുടെ ശൗപേഖല അവിടെവെച്ചുതന്നെ അവസാനിക്കും.

‘കാരാടൻചാത്തൻ’ എന്നൊരു പക്ഷിയുണ്ട്. വണ്ണം കൊണ്ടു കാക്കയെ പക്ഷെ ജയിക്കുമെങ്കിലും വലിപ്പം അത്രയില്ല. കരടൻചാത്തൻ എന്നായിരിക്കും ശരിയായ പേര്. മറ്റു ദേശങ്ങളിൽ ഇതിനെതാണ് പേരെന്നറികയില്ല. സൂചി പക്ഷികളുടെയും ചില മൃഗങ്ങളുടെയും ശബ്ദം അനുകരിക്കാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ള ഒരു രസികനാണ് ഈ പക്ഷി. താനും കാകനും ബദ്ധവിരോധികളാണ്: ‘അധികം കറുത്തത് ഞാനോ നീയോ’ എന്ന ചോദ്യത്തിൽനിന്നല്ലയോ ഈ വൈരം മുളച്ചതെന്നു ശങ്കിക്കുന്നു. ഇവർ തമ്മിൽ ശൗഭ്യങ്ങളായെങ്കിൽ പരാജയം കാകനായിരിക്കുമെന്നു വ്യസനപ്പൂവും സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മുണ്ടകൾ കാക്കയുടെ ജന്മവൈരിയാണെന്നാണല്ലോ പഞ്ചതന്ത്രക്കാരൻ പറയുന്നത്. ഈ മഹാവൈരം കാകന്റെ വാശോഷംകൊണ്ടുണ്ടായതാണത്രെ. പക്ഷികൾ ഒക്കെ കൂടി ഒരിക്കൽ ഒരു രാജാവിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. മുണ്ടയാണ് രാജാവாகാൻ യോഗ്യനെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. പട്ടാഭിഷേകത്തിനുള്ള ഏർപ്പാടുകളൊക്കെ ചെയ്തു, അതിന്നു വേണ്ടുന്ന സാധനങ്ങളൊക്കെ ഒരുക്കി. അപ്പോ

ഘോഷം എത്തി, അവിടെ ഒരു വയസ്സൻകാക്ക. പക്ഷികളുടെ രാജാവുകാൻ മുണ്ടക്കു അവകാശവും യോഗ്യതയും ഇല്ലെന്നു ഈ വൃദ്ധൻ പ്രസ്താവിച്ചു. മുണ്ടയെ ദുഷിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു പ്രസംഗവുംചെയ്തു.

വംശശുദ്ധിയില്ലാത്ത കൌശികന്മാർക്കു രാജ്യം സംശയംകൂടാതെഹോ കൊടുത്താൽ സുഖംവരാ എന്തൊരു പരമ്പരാമ്പന്ധമിട്ടിവാന്ധനാ-
കെന്തൊരു സദാചാരമാചരിക്കുന്നിതിവർ?
സർവ്വദാ കോപാകൊണ്ടു കറുത്ത ഭാവത്തോടെ പർവ്വതഗൃഹകളിലൊളിച്ചു പകലെല്ലാം
രാത്രിയിൽ പുറപ്പെട്ടു ഭക്ഷണം തെണ്ടിക്കൊണ്ടു
ധാത്രിയിലിടട്ടത്തു സഞ്ചരിക്കുന്ന കൂട്ടം
പക്ഷികൾക്കെജമാനനായ്തരുന്നേരം പകൽ
കുത്രനിന്നിവൻ രാജ്യം രക്ഷിച്ചു പുലർത്തുന്നു?

ഈ വിധം ശകാരം ആരു സഹിക്കും? പറഞ്ഞതൊക്കെ പരമാർത്ഥമാണെങ്കിലും പറയുന്നതിനും ഇല്ലെ ഒരു സമ്പ്രദായം. പട്ടാഭിഷേകം മുടങ്ങി. അന്നു മുതൽ മുണ്ടകൾ കാകവർഗ്ഗത്തിന്റെ പരമശത്രുക്കളായിത്തീർന്നു.

കുയിലാണ് ഈ പരഭൃത്തിന്റെ മറ്റൊരു ശത്രു. ശൂരോപ്യന്മാർക്കു കണ്ണുകരോരവും ഹിന്ദുക്കൾക്കു ശ്രവണപീഡയുഷുവുമായ ശബ്ദത്തെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന കുയിൽ മറ്റൊരു 'കെ.ഡി.'യാണ്. 'നീണക്കു വേണ്ടി മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത് നീതന്നെ എന്തിന്നു ചെയ്തു ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു?' എന്നാണ് കുയിലിന്റെ

7012

നീതിശാസ്ത്രം. സാധാരണ പക്ഷികളെക്കൊണ്ടു് തന്റെ 'ആയപ്പണി' ചെയ്യിക്കുന്നതിലല്ല അതിന്റെ സന്തോഷം. സമത്വനാണെന്നു പറഞ്ഞു ഞെളിയുന്ന കാകനെക്കൊണ്ടു തന്നെ അത് ചെയ്യിച്ചാലെ കയലിന്നു കൃതാത്ഥതയുള്ളു.

കയിൽപേട കാക്കയെക്കൊണ്ടു തന്റെ മുട്ടകൾ വിരിപ്പിക്കുന്നതു് കേൾക്കാൻ വളരെ രസമുള്ള വർണ്ണമാനമാണു്. കയിലിൽ ആൺപക്ഷികളു വാൽ കുറെ നീളമുണ്ടു്. അതു് കാക്കക്കു ദുഷ്ടിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു അലങ്കാരവിശേഷമാണു്. അതു് കൊണ്ടു ആൺകയിലിനെ കാണുന്ന മാത്രയിൽ കാക്ക അതിന്റെ പിന്നാലെ പറന്നു അതിനെ കൊത്തുവാൻ ശ്രമിക്കും. കയിൽപെടക്കു വേണ്ടതും അതു് തന്നെയാണു്. ആൺപക്ഷി കാക്കക്കൂടിന്നു സമീപം ചെന്നു ശകാരിച്ചുതുടങ്ങും. കാക്ക അതിന്റെ പിന്നാലെ കുതിക്കും. കാക്ക തെറ്റിയ മാത്രയിൽ പെൺപക്ഷി കൂട്ടിൽ ചെന്നു മുട്ടയിടും. മുട്ടയിട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ കൃയി, കൃയി, എന്നു കരയും. അതു വരെ രാമനെ കാട്ടു കടത്തിയ മാരിചനെപ്പോലെ കാകച്ചെണ്ണിനെ ആകർഷിച്ചു കൊണ്ടുപോയ ആൺകയിൽ ഈ ശബ്ദം കേട്ടാൽ കാര്യം സാധിച്ചുവെന്നു മനസ്സിലാക്കി, വേഗത്തിൽ പറന്നു ഭായ്യയോടു മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞുറപ്പിച്ച സ്ഥലത്തേക്കു പോകും. കാക്ക മടങ്ങിവന്നാൽ അധികമുള്ള മുട്ടകൾ കാണുകയില്ലെ? കാക്കയുണ്ടോ എണ്ണവും കണക്കു പഠിച്ചിട്ടു്. ഒന്നുമില്ല, ഒന്നു്, ഒന്നിലധികം, ഈ മൂന്നു സംഖ്യയേ കാകന്റെ ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലുള്ളു പത്രെ. എന്നാൽ സ്വന്തം മുട്ടകൾ കാക്കക്കൂട്ടിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നതിന്നു

മുമ്പിൽ അതിലുള്ള മുട്ടകളൊക്കെ കയ്യിൽ കൊത്തി താഴത്തി ടൂകളയാറുണ്ടെന്നും ചിലർ പറയുന്നു.

കുഞ്ഞു വിരിഞ്ഞാലെങ്കിലും കാക്കകൾക്കു മനസ്സിലാകാത്തതാണത്ഭയം. ചിറകൊക്കെ വന്നു 'ആകാശദേശഗമനത്തിനു' പ്രാപ്തിയാവുന്നതുവരെ രണ്ടിൻറെയും സന്താനങ്ങൾ കായ്യിൽ ഒരുപോലെ ഇരിക്കും; ഒരുപോലെ അവലക്ഷണങ്ങളായിരിക്കും. കണ്ടാൽ തിരിച്ചറിയേണ്ടുന്ന പ്രായമെത്തിയാൽ അതുവരെ വളർത്തിയതിനാലുള്ള സ്നേഹം നിമിത്തം അവയെ കൊല്ലാതെ കൊള്ളിക്കുന്നതാണെന്നു ചിലർ ഊഹിക്കുന്നു.

കാക്കയുടെ വണ്ണം പണ്ടു വെളുത്തതായിരുന്നു. പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് കറുത്തു പോയതെന്നോ? അതു കാക്കയുടെയും മനുഷ്യരുടേയും ദേവന്മാരുടെ തന്നെയും ശത്രുക്കളായ അസുരന്മാർ ചെയ്ത മഹാപാപം കൊണ്ടാണ്. ചോട്ടാ നാഗപ്പൂർ എന്ന രാജ്യത്തിലെ മുണ്ടന്മാർ എന്ന ജാതിക്കാരാണ് ആ കഥ ആദ്യം മനസ്സിലാക്കിയതെന്നു കാണുന്നു. ആ ജാതിക്കാരെപ്പറ്റി എല്ലാ വിവരവും പഠിച്ചറിഞ്ഞ 'ബ്രാഡ്'ലി ബർട്ട്' എന്ന യൂറോപ്യൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടുപോൽ:

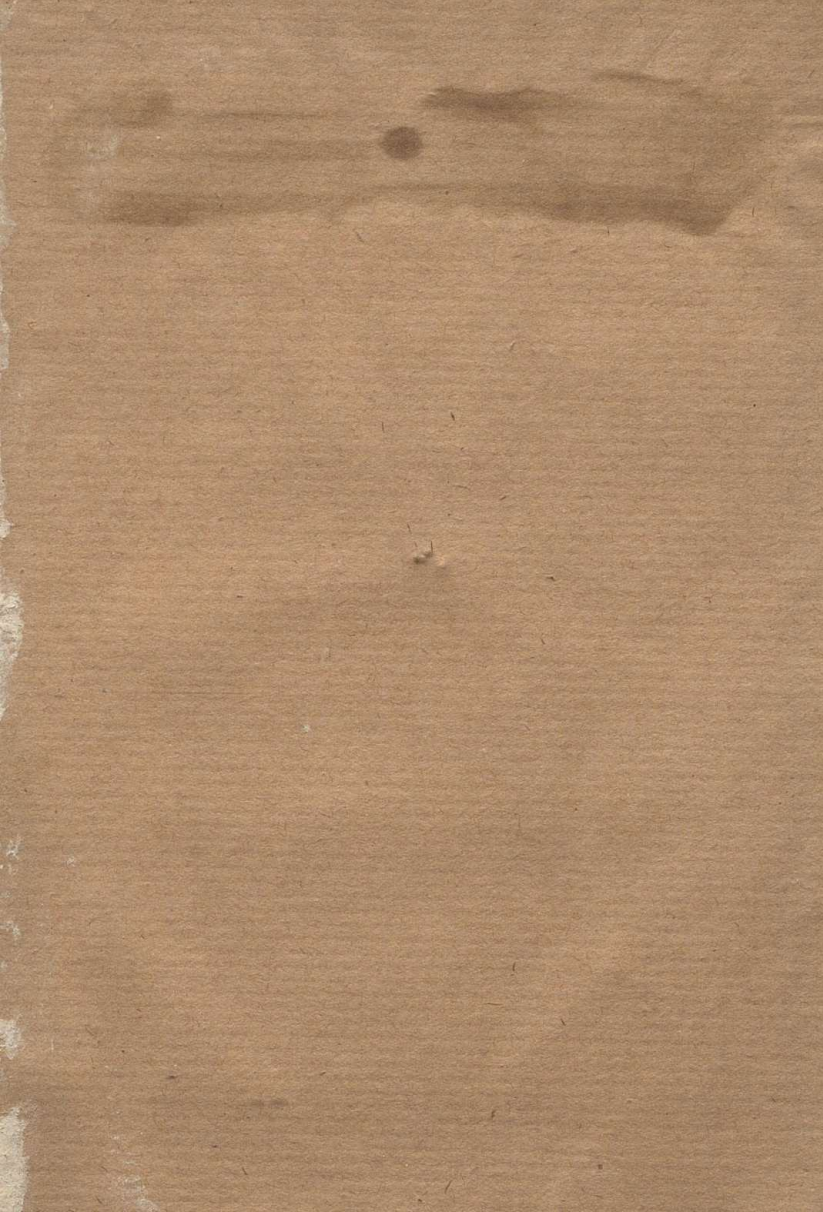
'നരകത്തിൽ വിറകു വളരെ സുഭിക്ഷമാണെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അസുരന്മാർക്കൊക്കെ കൂടി അവിടെ ലോഹം ഉരക്കുന്ന ഒരു വ്യവസായശാല ഏർപ്പെടുത്തി. തീയും പുകയും വളരെ അധികമായി ഉണ്ടായി. അവയൊക്കെ ശിവലോകത്തെത്തി ധൂളജടിയെ ഉപദ്രവിച്ചു. വ്യവസായശാലയിൽ രാവ്യം പകലും പണിചെയ്യുന്നതു നിർത്തി ചെയ്യേണമെന്നു പരമശിവൻ

കല്പിച്ചു. ധിക്കാരികളായ അസൂരന്മാർ ആ കല്പന ഗണ്യമാക്കിയില്ല. ശിവൻ ഒരു കാരാടൻചാത്തനെയും മൂങ്ങയേയും അയച്ചു. അവരെ അസൂരന്മാർ പരിഹസിച്ചുവിട്ടു. അപ്പോൾ ഒരു കാക്കയെ അയച്ചു. അന്നു കാക്കകളൊക്കെ വെളുത്തിട്ടായിരുന്നു. ഈ കാക്കയെ അസൂരന്മാർ പിടിച്ചു, ഷുകയിൽ കാണിച്ചു കൃഷ്ണവണ്ണമാക്കിവിട്ടു. അന്നുമുതൽ കാക്കകളൊക്കെ കറുത്തുപോയി.

ഏതായാലും ഈ ഷൂന്യകത്തിൽ അവയെ കഴിയുന്നത്ര വെളുപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്

ശ്രീഭം.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
KOTTAYAM.

Cl. No. M 590

Acc. No. 7012

This book should be returned on or before the
date last stamped below.

26 JUL 1983		
24 OCT 1990		
3 - OCT 2008		

181

M590

Acc. No. 7012

AUTHOR

832

അമ്മ

M590

7012

അമ്മയുടെ മൃതദേഹം

കാമുകി

അഭിപ്രായങ്ങൾ

'കാകൻ' ഏറ്റവും മനോഹരമായ ഒരു കൃതിയാണ്. കമ്മരന്റെ നാനാമുഖമായ മനോധർമ്മപ്രസരം അതിൽ അതിന്റെ അത്യുജ്വലമായി തെളിഞ്ഞുകാണാം.

—മഹാകവി

ഡഗ്ളസ്സ് ഡീവർ എന്ന പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ പ്രബന്ധങ്ങളെ അവലംബിച്ചുകൊണ്ട് മൂക്കോത്തു കമ്മരൻ രചിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മനോഹരകൃതിയാണ് 'കാകൻ'. സരളവും, പ്രസന്നവും, മധുരവുമായ ഒരു ശില്പശൈലിയിൽ, വൈകാരിക മോഹനമായ ശില്പശൈലിയിലാണ് കാകൻ.

—എസ്. പരമേശ്വരൻ

Indic Digital Archive Foundation

cm 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

gpura.org

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24